

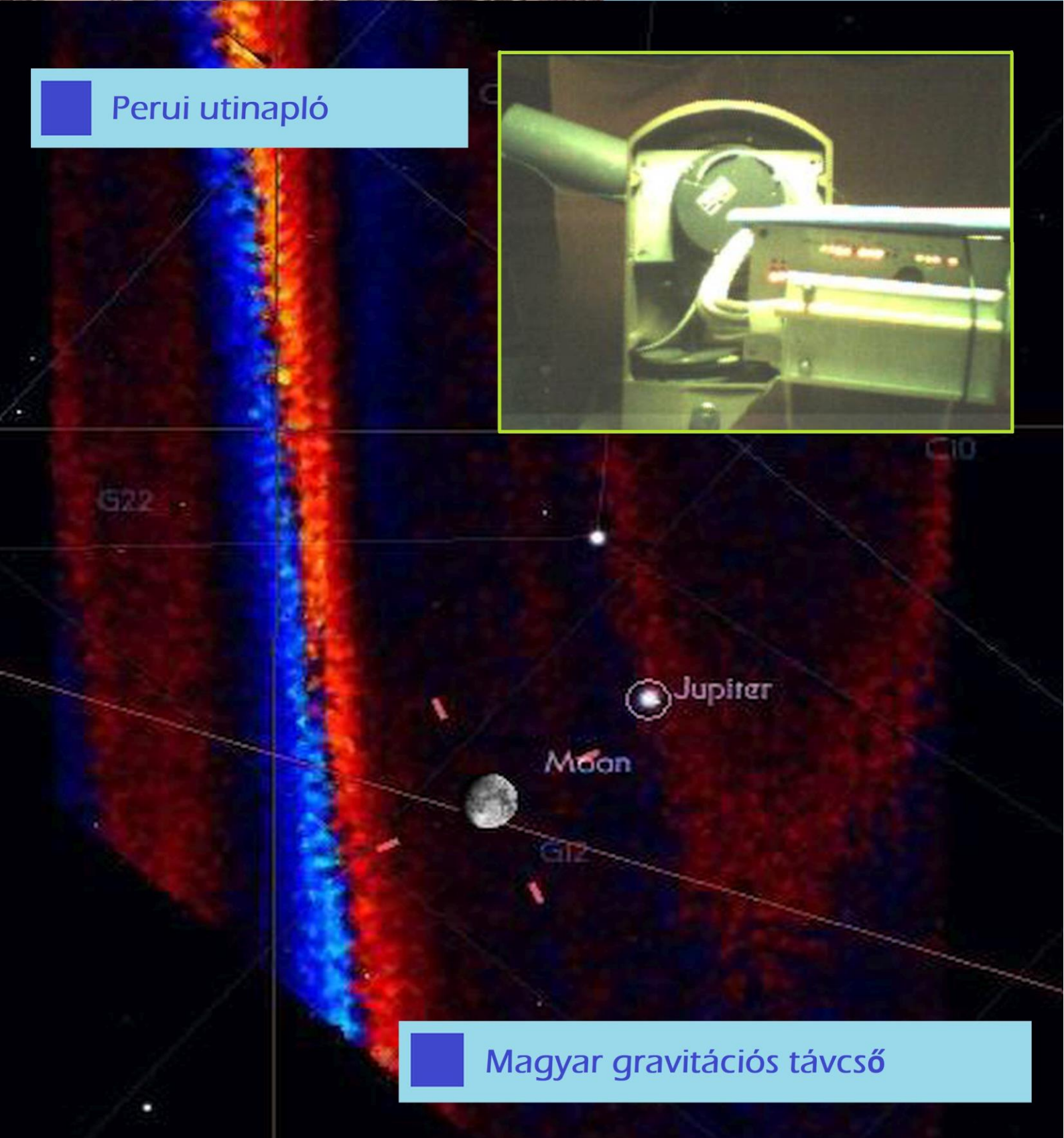
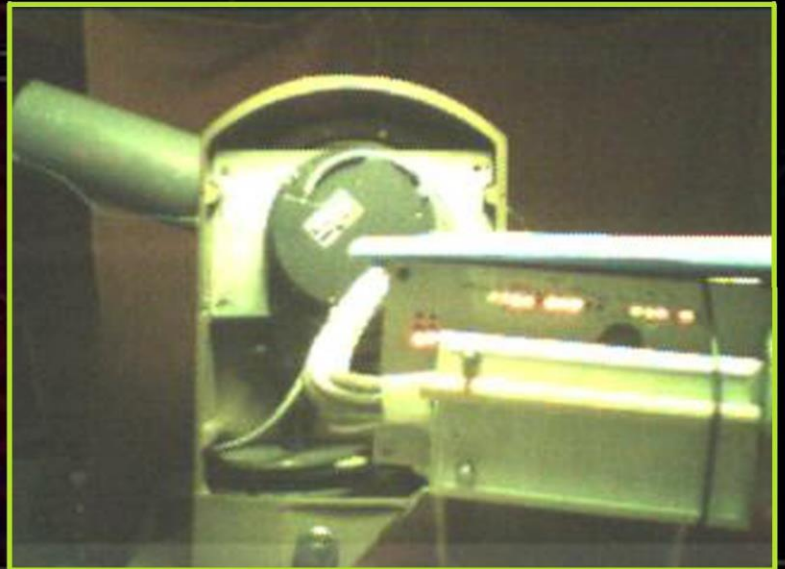

Az ufológusok, para-
kutatók, szellemi bű-
várok online lapja.

Non profit, non fiction!

2022/4

Perui utinapló

Magyar gravitációs távcső

Merj gondolkodni!

Impresszum

Titok magazin

Ez a lap nonprofit, a szerzők nevükkel és arcképükkel vállalják a felelősséget a leírtakért. A lap tartalma szabadon felhasználható, de a forrást meg kell jelölni. A lapban közölt írások is tartalmazzák az esetleges források nevét, címét, elérhetőségét. A lap az emberiség közös szellemi tulajdona, pénzért nem adható.

Figyelem! A leírtak alkalmasak az olvasó vallásos és tudományos világnézetének megzavarására.

Főszerkesztő: Miklós Attila
boco55@citromail.hu
www.attilahun.hu

UFO forródrót:
Miskolci László
miskolcilaci1988@gmail.com
www.miskolcilaszlo.hu
Viszkok András
kufoe@gmail.com
<https://sites.google.com/site/ufohirado>

Magyar termék

Tartalom

Szerkesztői jegyzetek

Bőségszaru

Építs templomot!

A gravitációs távcső

A Tündér Ilona-mondakör 2. rész

Nagy tudósok a földönkívüli életről

Perui utinapló 1. rész

Felhívás!

Kérünk minden olvasót és ufóészlelőt, hogy ha tudása van földönkívüli vagy paranormális tevékenységről, netán idegen objektumokat figyelt meg, jelezze azt felénk.
Írjon a

boco55@citromail.hu

villanyposta címre. Ha kérdése van, tegye azt fel bátran, megválaszolom. Ha fényképe, rajza is van az idegenekről, csatolja azt is a levélhez.

Szerkesztői jegyzetek

Miklós Attila

Energiaháborúk kora

Pár éve olvastam a híres magyar sci-fi író, Fonyódi Tibor (Harrison Fawcett), könyvét, az A korona hatalmát, melyben a Magyar Szent Koronát akarják megkaparintani különféle kozmikus hatalmak, háborúzva érte az űrben. A regény a Mysterious Universe sorozat egyik része, mely egy komplett saga, egy űr-eposz. A fiktív cselekmény fiktív időben játszódik, de mintha a máról szólna. Így osztják korszakokra a cselekményt.

Jelenkor - napjainktól Kr. u. 2125-ig

Energiaháborúk kora - 2125-2190

Novus Ordo Seclorum 2190-2395

A Dominátus kora - 2450-2680

Ez csak egy sci-fi volt 1998-ban, ma viszont valósággá kezd válni. Ajánlom mindenkinek, még lehet kapni, addig vedd meg, míg nem tilos. Ráadásul a jelenkor és az energiaháborúk ideje egybe is csúszik, mert ma az energia és az ivóvíz a legfőbb kincs a Földön. A szankciókkal Európa lábán lőtte önmagát, Oroszország jól van, köszöni szépen. A muzulmánok rángatják a kerítést és lövöldöznek. Infláció tombol és háború az USA és a világ között Ukrajnában.

E lap hasábjain konteókkal nem foglalkozom, ez Szűcs Róbert reszortja. De ha az ember nyitott szemmel jár a világban, vagy tud olvasni a sorok között, láthatja, mi készül. Már nem is titkolják a globális "disznófejű nagyurak" (szabadon Ady és Toroczkai után), hogy globális kommunizmust szánnak a népnek (akik túlélnek a járványt és a világháborút). Bedöntik a gazdaságot, összenyitják a kultúrákat, keverik a fajokat, majd oltanak, csipelnek, meg amit akartok még. Ez nem konteó, ez tény, "nem lesz semmi, de boldog leszel" - mondják. Tehát szabadságunk sem lesz. Digitális pénz, pontrendszer, új rabszolgaság, ateizmus. Mindez megspékelve az ökofasiszta zöldek propagandájával, harc indul minden egyes kwh-ért. Ha ugrálsz, nem lesz fizetésed, mész a FEMA táborba, a golyószórót Takács testvér kezeli. Ez a híres Great Reset, a nagy újraindítás. Hová megy a vonat, kalauz úr? A pokolba, jó utat!

Az energiát ma szénhidrogénekből, uránizotópokból és a természet erejéből akarjuk kivenni. A megújuló forrásokkal nem is lenne nagy baj, csak a Nap energiája problémás (nem süt mindig, a napelem gyártása szennyezéssel jár, az akkuk szintén). A vízenergia jó megoldás, pl. Afrikának jó lenne, mert a sok néger csatornát ásna, gátat emelne, megfogná a vizeket, erejét használná. És mi magyarok is, hogy a Kunság ne legyen új Szahara. Perszue Tesla és Murray találmányait kéne már régen használni, a térenergiát kéne ki-csatolni, Coler vagy Kapanadze módszerével. És a gravitációs hullámokkal is tudnánk új kommunikációs csatornát képezni, vagy új égiteszteket fölfedezni egy Kisfaludy-távcsővel. Na, erről a távcsőről is szó lesz ebben a számban.

Égi hang

Bőségszaru

A siker, az eredményesség, a bőség, a jó szerencse szépséges istennője, egyúttal a megtakarítás, a beruházások és a jómód úrnője is; adakozó természetű. A római mitológiában Abundantia álmukban lepte meg az embereket a gazdagsággal és az aranyzemcsékkel. Áldásos ajándékait a mindig magánál hordott bőségszaruból rázza ki. A skandináv mondakörben a neve Fulla, s Frigg istennő első, egyben legkedvesebb szolgálólánya, mások szerint a húga. Fulla hordozta és őrizte Frigg személyes értéktárgyait, és gyakran közvetítette az istennő kegyeit a hozzá fohászkodó halandók felé. Habone néven is említik.

Szöveg: Doreen Virtue - Arkangyalok és fel-emelkedett mesterek, 35. oldal

Abundantia azonos a római Fortuna és a görög Tükhé személyével. Ő a szerencse istennője, időnként szárnyakkal is ábrázolják. Jelmépe a kerék és a bőségszaru. Yliade grafikája. (fent)

”

A segítségkérés az erő jele, nem pedig a gyengeségé. Rendkívül erőteljes vagy, s én támogatom egyre növekvő energiáidat. Jogod van ehhez a segítséghez, hiszen egy csapathoz tartozunk. Hallottam imáidat, aggodalmaidat és megerősítéseidet. Öledbe öntöm a jólét bőségszarujának tartalmát, számíts hát a váratlan szerencsére és az ajándékokra. Ébredj rá a benned rejlő új ötletekre, érzésekre és látomásokra. Ez az útmutatás világos irányt jelöl ki tetteidnek, amelyeket segítségemmel viszel véghez. Együtt megállíthatatlanok vagyunk.

Abundantia

UFO kontakt

Építs templomot!

Miskolci László

Számos ember azt állítja, hogy valamilyen nem fizikai lényvel állt kapcsolatban. Nevezheti azt földönkívülinek, angyalnak, szellemnek vagy bármi másnak. Furcsa módon ezek a lények aztán feladatokat osztanak ki az embereknek, melyek közül az egyik az, hogy építsenek egy templomot. Ezeknek a sugallatoknak és üzeneteknek a hatására született meg a múltban számos építmény, de akár a jelenben is.

Földöntúli és transzcendentális kérések

Ezek az épületek aztán néha világhírnévre tettek szert, olykor pedig csak egy kisebb kör tud a létezésükről, ám mégis szentként tisztelik. Isteni, vagyis égi adománynak vélik, egy misztikus csodát látnak benne, egy spirituálisan feltöltő helyet. Hiszen a templom az a hely, ahol alapvetően megszólíthatjuk Istent, ahol meghallgatásra találnak imáink, kéréseink és kétségbeesett óhajunk is.

Truman Berthum (balra).

Aura Rhaness, a földönkívüli nő (fent).

A földönkívüliek tisztelete

Truman Bethum 1953-ban a nevadai sivatagban találkozott emberi lényekkel, akik egy diszkosz alakú űrhajóra invitálták meg. A férfi hamarosan a fedélzeten találta magát, ráadásul egy igen kellemes megjelenésű hölgy társaságában.

A hajó kapitánya ugyanis Aura Rhanes volt, aki egy fekete hajú nő volt és teljesen földies ruhát viselt. A földönkívüliek elmondták, hogy a Clarion nevű bolygóról érkeztek, ami a mi Naprendszerünkben található, de a tudósaink még nem fedezték fel. Bethurum összesen tizenegy alkalommal tartózkodhatott az űrhajón és számos információt megismert az idegenektől. 1955. decemberében Aura egy furcsa kérdéssel fordult a férfi felé: „Szeretném, ha elegendő földet találnál a közelben, ahol megépíthetnéd a Gondolat-szentélyt. Ez távol legyen minden lakott központtól, magasan a városod felett, egy egészséges légkörben, ahová az emberek szívesen elmennének. Ez a Szentély, ahol a faji helyzet, a vallási meggyőződés, a szegénység vagy a vagyon nem lenne eszköz, sem felelősség. Egy hely, ahol egyedül az egyenlőséget ismerik el. Ahol csak a Biblia törvényei és az embertársaid jogai lesznek elfogadható útmutatók. Az a feladatod, hogy keress egy megfelelő helyet ennek a Szentélynek. A teljes finanszírozása a te és az én barátaimon keresztül fog majd történni. Te és a földi emberek képesek kell, hogy legyetek békét hozni problémás világokba!” Bármilyen hihetetlen is ez a történet, Bethurum volt korszakának egyik legismertebb közvetítője. Az eset után nem sokkal később a férfi az arizonai Prescott közelében épített meg egy templomot, ami egy filozófiai iskolának számított és a földönkívüliek tanait és ismereteit hirdette egészen 1969-es haláláig. Egy másik eset főszereplője egy hölgy, Dana Howard. 1955. április 29-én egy szellemidéző szeánszon vett részt, ám nem egy elhunyt, hanem egy földönkívüli jelent meg fizikailag mindenki szeme láttára. Először foszforeszkált, majd materializálódott és fizikailag tapinthatóvá vált. A 2,4 méter magas idegen nő a Vénuszról származott és állandó szellemi vezetőként Dana mellett maradt, aki Dianének nevezte el. Diane utasította a nőt, hogy építsen az emberiség bántalmainak gyógyítására egy központot, és Alter szentélynek nevezze el. Diana így búcsúzott el: „Visszatérek, de a várakozás közben folytasd munkádat felvilágosult szívvel. Ne félj az utadba vetett kudarcoktól. A transzcendentális felismerések ajtaja kinyílt. Használd ki a lehetőségeidet a lehető legszélesebb határig. Ha kétségeid vannak - mindig a sivatagi szentélyében találod majd meg a választ. Sokan fognak itt meggyógyulni, megnyílik a szellemi látásuk és megvilágosodnak.” Hogy ez a templom végül elkészült-e az sajnos az idők homályába vész, nem maradt fent róla információ. Dana mindenesetre az egyik legkülönlegesebb nő volt a kontakták közül, aki számtalan filozófiai nézetet tett közzé írásaiban. Aztán ott van Violet Gilbert, aki 1960-ban alapította meg a Kozmikus Csillag templomát, Santa Barbarában, Kaliforniában, szintén földönkívüli behatásra. A nő állítása szerint ugyanis egy vénuszi űrhajó elvitte a Vénuszra, ahol utópisztikus társadalmat látott, egy olyat, amilyennek a Földnek is lennie kellene. Mindez azonban már 1939-ben megtörtént és az útra nyolc hónapon keresztül készült fel. Élményeiről akkor még nem beszélhetett és ezért állt elő vele sokkal később. Visszatérve a templomra, fő célja a gyógyítás volt. A templom tanai között a metafizika, a spiritizmus és a teozófia egyvelegét lehetett megismerni.

Az előző oldalon az etióp Lalibela sziklatemplomainak egyike látható.

Szellemek közleményei

A szellemvilágból is nagyon sok érdekes közleményeket kaptak a médiumok. Egyesek új vallást is alapítottak, mások kizárólag szellemek által diktált szabályokat iktattak be az életükbe és azok szerint éltek. Itt is előfordult az, hogy építse meg Isten házát, méghozzá az ír származású Eileen Garrettel. A hölgy már gyermekkorában rendelkezett paranormális képességekkel: aurát látott és a megérzései is kiválóak voltak. Belülről jövő hangokat hallott és eközben nyomást érzett a homlokánál, a harmadik szeménél. Garrett később szellemekkel is kommunikált, de folyton küszködött azzal, hogy a tudatalattijából szerzi-e az információkat vagy valóban külső erők munkálkodásának tulajdonítsa őket? Tisztánlátását a Duke Egyetemen is tesztelték 1933-ban, de nem jutottak döntő bizonyítékra.

Szent Cassianus temploma Tanneronban (balra).

Akárhogy is, de 1943-ban a XIII. században épült, ám addigra eléggé elhagyatott franciaországi St. Cassian templomban tartózkodott, amikor is szent Johannes Cassianus kapcsolatba lépett vele. Garrett kérte, hogy három barátja problémája oldódjon meg, ami a következő hetekben meg is történt, így a nő visszatért a templomba köszönetet mondani. Ekkor Cassianus megszólította őt: „Három csodát kértél. Én csak egyet kérek. Megteszed értem? Ezt a templomot értem emelték, hogy az embereknek legyen hite. De ezt a célt elfelejtették. Most már tudod, hogy létezik itt az erő, nem? Akkor visszaállítanád-e ezt a kegyhelyet eredeti céljának?”. Garrett azt mondta lelkéből és hálából is szeretné, de neki nincs pénze erre. Hite viszont volt, így a szellem Tanneronba küldte, ahol volt egy kis szentélye, amit Szent Cassianként ismertek az emberek. Néhány nappal később a nő meglátogatta a helyet, a romos állapotban lévő kis kápolnát és kinyitotta ajtaját, ahogy a szellem utasította őt. A templom a romlás és a szétesés állapotában volt már. Garrett úgy érezte, hogy megtette a szellem kérését, de a templomnak majd csak a második világháború végeztével lesz szerepe, így többet nem tett az ügy érdekében. Számos további médium olyan üzeneteket közvetített - más-más évtizedekben -, amelyekben a szellemek arra kérték őket, hogy régi templomokat újítsanak fel vagy esetleg újakat építsenek, ahol az emberek újra megtalálhatják Istent.

A titokzatos szentély

Etiópiában, 2500 méterrel a tengerszint felett találhatóak Lalibela város templomai, melyek ma a Világörökség részét képezik. A 12. században építették őket és összesen 11 monolit templomról van szó, amiket a sziklából vájtak ki. Az építési bravúr ráadásul az, hogy a felszín alatt találhatóak, így a létrehozásuk fentről lefelé zajlott. Hogy hogyan tudták ezt végre hajtani, az a mai napig rejtély, ugyanis a templomok 30 és 50 méterre lefelé találhatóak a felszíntől. Nem csak az építésüket és kialakításukat lengi körbe egyfajta misztikum, hanem magát az ötlet eredetét is. A templomokat ugyanis egy Lalibela nevű király emelte, aki annak idején Jeruzsálemben élt. Egyszer egy álmot látott, melyben Isten azt parancsolta neki, hogy térjen haza Etiópiába és építsen egy másik Jeruzsálemet. Lalibela szent parancsnak tekintette az álmot, hazatért és húsz éven át dolgozott embereivel az isteni utasítás hatására. A templomok formájukkal a jeruzsálemi építményeket másolták és végül zarándokhellyé váltak. Mára az egyik leghíresebb búcsújáró hely lett, ahová több ezer fős tömegek látogatnak el minden nap. Láthattuk tehát, hogy az égi lények kérésére a különböző templomok elkészültek, hogy ha máshol nem is, talán ezeken a helyeken az emberek elfelednek mindent, ami meggátolja azt, hogy egységként tekintsenek egymásra.

A Szűz Anya új templomokat akar

Szűz Mária az évszázadok során számos embernek jelent meg, aki a mennyei látogatások és tanácsok után azt kérte, hogy a jelenés helyszínén templomot építsenek, hogy megőrizték emlékét. Ahol az egyház hitelesítette a jelenések csodás mivoltát, ott építettek is egyet. Ezekből aztán zarándokhellyé váltak, ahol az emberek tiszteletüket teszik a Szűzanyának. Az egyik ilyen hely a portugáliai Fatimában található, de Magyarországon is találunk ilyen helyeket.

Az Örök Imádás temploma Budapesten, az Üllői úton (balra).

Nostra Signora d'Europa - Mária szobor Olaszországban (fent Jobbra).

Gnoszticizmus.
Üdvtan.
Az örök élet.
Feltámadás.
Reinkarnáció.
Az Igaz Isten.

A keresztény bölcsélet nagy műve továbbra is keresett, egy páratlan gnosztikus gondolkodó alkotása. Hamvas Béla nagyszerű könyve kapható minden nagyobb könyvesboltban, olvassa még ma!

A gravitációs távcső

Kisfaludy György

Ha van valami, ami nagyon érdekes a 21. századunk elején, az nem más, mint a gravitációs hullámok kutatása. Ha valaki ebben eredményeket ér el, azzal lehetővé teszi egy merőben új csillagászati megfigyelési módszer kialakítását, és valami olyant ad át az emberiségnek, amire nem volt példa az elmúlt száz évben. Nagy szeretettel figyelem ezt a kutatást, mert én magam is intenzíven kutatok ebben az irányban, és az a mérőfej, amivel jelenleg mérek 20 évvel ezelőtt készült, és miután már eléggé meggyötört állapotban van, időnként már makacszkodik is egy kicsit. De azért még mindig működik, és már eddig is olyan sok hasznos adattal szolgált, hogy amikor véglegesen el kell búcsúznunk tőle, díszhelyen fogom kiállítani a laboromban.

Van-e Éter ?

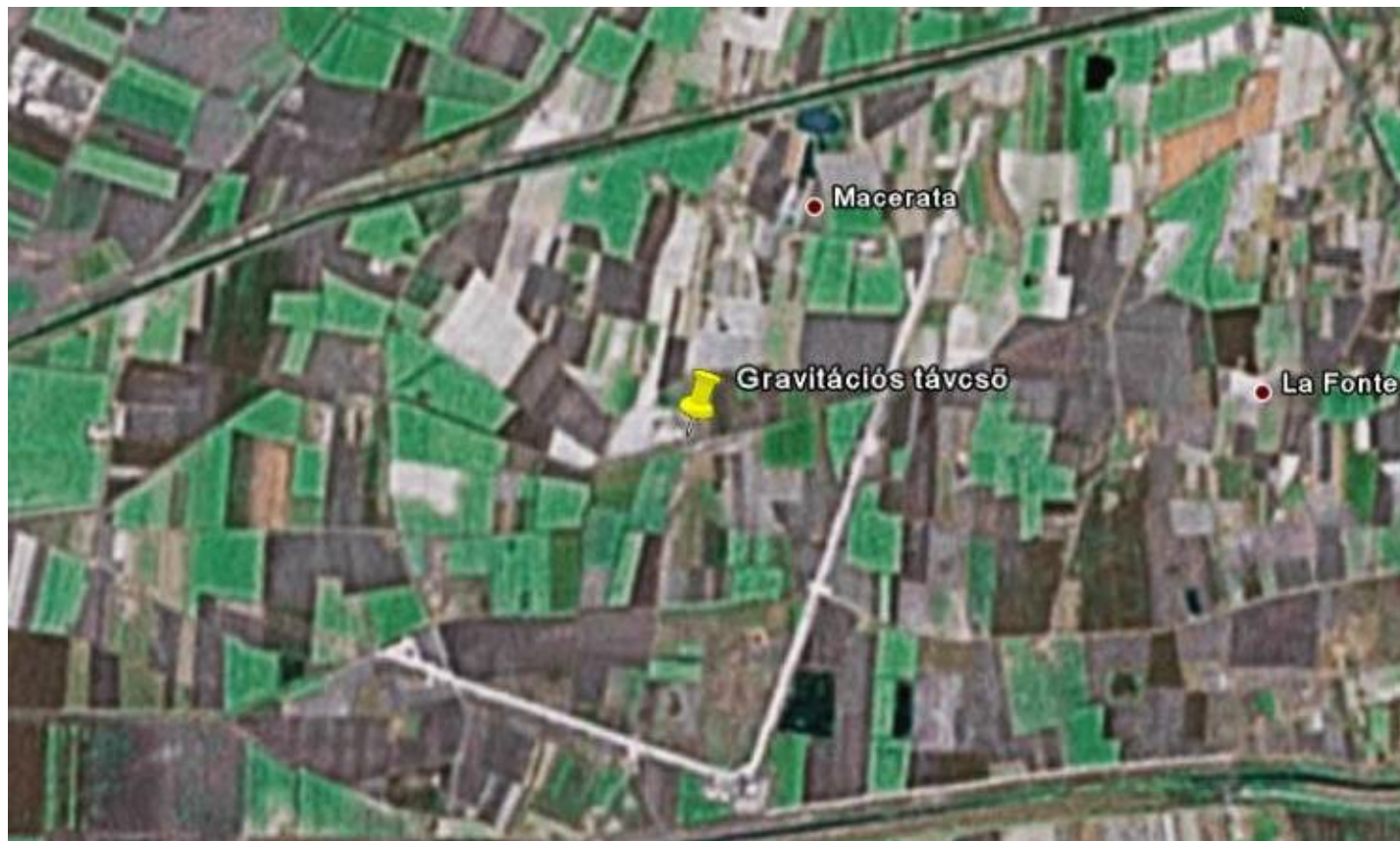
Először is leszögezem: én úgy gondolom, hogy igenis van éter, és ez nem más, mint egy non-Hertz hullámközeg, amit a világegyetem összes tér és fénykvantuma, és minden létező anyagi részecskéje áraszt magából, közeg, de nem anyagi, és jellegében téridő jellegű, vagyis mindenén áthatolnak a hullámok. Teljesen áthatolnak, úgy, hogy közben egy parányi sem nyelődik el belőlük. De mi is lényegében a gravitációs hullám? Egy bizonyos: Semmi abból, amit eddig felfedeztünk, mert azok csak ennek következményei. Az elektromágneses hullámok felismerése valóban nagy felfedezés volt, de azoknak a keltéséhez elektromosan töltött részecskék kellenek, proton vagy elektron, és ezért a fény nem tud ilyen hullámokat generálni. Közhiedelem, de nem tud. A fény egy speciális másodfajú térkvantum, és semmiféle köze sincsen sem a mágneses, sem az elektromos hullámokhoz. Vannak ilyenek hullámok, de a fény nem tartozik ezek közé.

Ez a kijelentésem komoly ellenérzéseket fog kiváltani a dogmatikusabb lelkekből, de ez mégis egészen biztos. Ez talán rossz hírnek tűnhet, de nem az. A fény kikerül az elektromágneses hullámok köréből, de térhullámaival újabb kutatások tárgyává fog válni. Mert azt már sokszor hallottam, hogy az anyag kettős természetű, de valahogy sehol sem akadtam rá, hogy amikor hullám, akkor éppen milyen hullámról kell beszélnünk. Pedig ez a lényeg. Nos, ezek a soha nem definiált hullámok a keresett gravitációs hullámok. Ezeket kell lemérnünk, és amennyiben ez lehetséges, ezek segítségével kell valahogyan képet alkotnunk. Ez a kép nem a fény által ideszállított információt fogja megjeleníteni, és nem lesz igazán összehasonlítható a rádiótávcsövek képeivel sem, mert ezek az újfajta hullámok jellegükben egészen mások, mint az eddig az emberiség által megismert jelenségek. Egy gravitációs távcsőbe nem lehet belekukucskálni, ugyanúgy, mint ahogyan egy rádiótávcsőbe se, mert mindkettő egyfajta letapogatással alkot képet, amit egy számítógép alakít az ember számára is érzékelhető álszínes képpé. A különböző irányokból érkező egymástól eltérő rádió vagy gravitációs zajok alakíthatók így egyfajta képpé.

Miben tér el a két megfigyelés?

A rádióhullámok természetéről sokkal több megfigyelés és mérési eredmény áll már rendelkezésre, hiszen Maxwell 120 évvel ezelőtt már rádióátvitelt hozott létre, és Marconi 1901-ben már áthidalta vele az Atlanti-óceánt, és először használta erre a Morse kódrendszert. A rádiócsillagászat alapvetően mást céloz meg, mert arra kíváncsi, hogy az Univerzum mélységeiből milyen rádió zajok érkeznek az irányérzékeny műszerbe.

Erre van az a hatalmas parabolaantenna, amelynek fókuszpontjában egy mérőfej van elhelyezve, ami a világról érkező jeleket a feldolgozó rendszer számára előállítja. Ezek között olyan jelek is vannak, amelyek a Földről származnak, és olyanok is, amit a csillagok, és a galaxisok hoztak létre, és persze olyanra is vadásznak, amit valamilyen idegen civilizáció állított elő. Ennek jellegéből következtetni lehet a források milyenségére, tulajdonságaira, de mondjuk el lehet csípni egy idegen rádió vagy TV állomás jeleit is. Ezt keresi a SETI program.

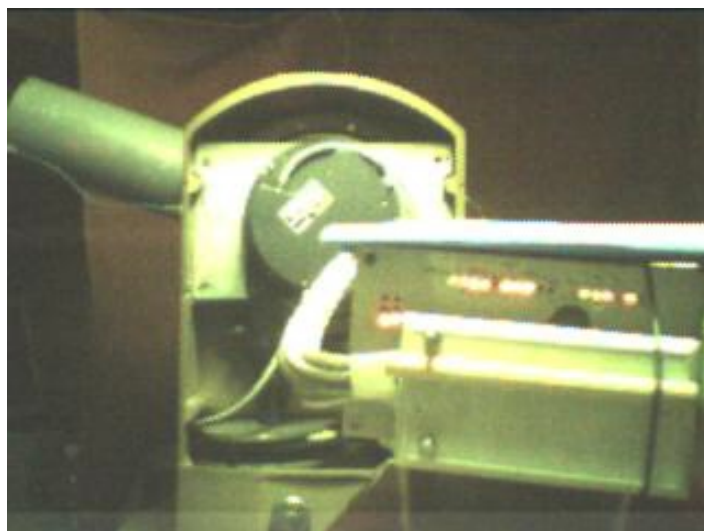
A VIRGO GW távcső monstrum Pisa mellett. A nagyobbik ág ~3 km hosszú. (fent)

Meg lehet-e oldani a mérését, képpé alakítását ?

A rádióhullámok hullámhossza sokkal hosszabb, mint a fényhullámoké, és ezért sokkal nagyobb érzékelő eszközöket is kell építeni megfigyelésük során. A legnagyobbak már egy egész völgyet elfoglalnak. Több mint 300 méter átmérőjű építmény is készült erre a célra Arecibóban. De a fénynek, és a rádióhullámoknak is van egy komoly baja. Javarészt elnyelődnek, vagy visszaverődnek az anyag felszínén, de még ennél is nagyobb baj az „csak” fénysebességgel terjednek. Ez a „baj” egyúttal azt is jelenti, hogy a rettenetesen nagy tömegű objektumokat, a „fekete lyukakat” a fény már nem is tudja elhagyni. Azért vannak különféle csillagászati és rádióasztronómiai módszerek arra, hogy mégis megtudjunk róluk ezt azt. Éppen ezt segítette elő a világegyetem optikai megfigyelésén túl a további hullámhosszakon történő vizsgálatok kidolgozása. De a sötét anyag passzivitása, elbújása a műszereink elől, mégis bosszantotta a kíváncsi embereket. A már ismertek mellé további lehetőségeket kerestek, és ekkor eljutottak a gravitációs hullámok különleges világáig. Ezek sokkal titokzatosabbak még a rádióhullámoknál és a félynél is. Azért, mert ezek minden anyagon akadálytalanul áthaladnak. A tudomány mai állásával szemben azt állítom, hogy nincsen semmiféle részecskéjük. Minden kelt ilyeneket, a téridő, a fénykvantumok és minden anyagi részecske is. Ha az anyag – mondjuk az ólom – elnyelné őket, ahogyan a rádióaktivitás sugárzásait, mondjuk még a nagyon áthatoló-képes gamma sugárzást is, akkor egy kis ólomsörét fajsúlya eltérne egy nagy ólomgolyóétól, mert a közepéből kifelé törekvő gravitációs hatás egy része nem tudna kölcsönhatásba lépni a külvilággal. De persze ez nem így van. De akkor bajban vagyunk, mert akkor meg hogyan tudjuk érzékelni ezeket a huncut, minden akadálytalanul átszáguldozó hullámokat? Hiszen akkor meg semmire sincsenek hatással!

Itt két dolgot állítottam, és ezek a dolgok látszólag ellentmondásban vannak. Azt mondtam, hogy az ólomgolyó kölcsönhatásban van a környezetében lévő világgal, még a legbelső atomja is, és közben azt is mondtam, hogy minden anyagon úgy megy át ez a hullámvilág, mintha az a bármilyen vastag anyag ott se lenne az útjában. Hogy lehet az, hogy mindent megmozgat, és ezenközben meg akadálytalanul halad. Akkor meg mivel lehet érzékelni? Hát kérem az a furcsa, hogy: Mindennel.

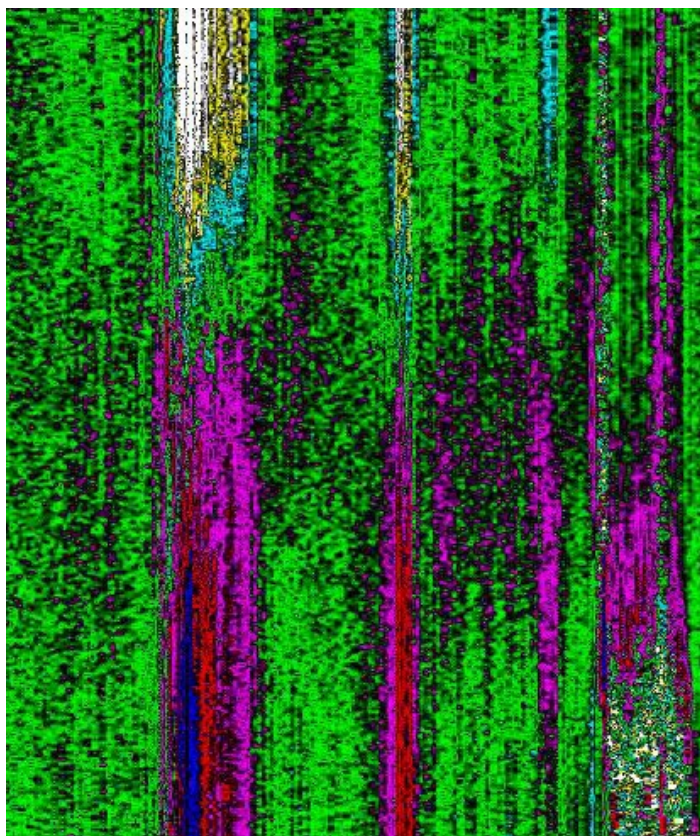
Az a mulatságos, hogy miközben áthaladnak ezek a hullámok, áthelyezgetik az anyagi részecskéket, vagy ha pontosabbak akarunk lenni, akkor annak keltő forrásait, a fénymagjait a sajátidő rétegeikben, és ezzel gyakorolnak rá a mi szemszögünkből nézve erőhatást. Itt egy nagyon komplex jelenséggel van dolgunk, mert a tér és a többi energiakvantum hullámhossza sokszor belefér egy anyagi részecskébe, és ezt úgy felszeleteli, mint egy hentes a szalámit. Eközben sodorja, vonzza és taszítja, csavarja és forgatja, de ezt úgy teszi, hogy eközben maga nem változik, nem törik meg. Ez a hullámvilág egy idő-feedback (időhurok, idő-visszacsatolás) következtében keletkezik folyamatosan, és ezért semmiféle energiafogyatkozásról sem beszélhetünk a gravitációs hullámokkeletkezése során. Ez, amit itt elmeséltem, minden általunk ismert dologban megtalálható, és lényegében végtelen ideig működik.

A magyar műszer levett oldallappal. A kerek fekete doboz a vertikális optikai szögmérő. Egy teljes fordulat alatt 360000 szögjelet ad. Előtérben (jobbra) a vezérlő egység. A balra ferdén álló szürkés csőben van az érzékelő. (fent)

Azt is mondhatjuk róla, hogy ez a világegyetem lényege. Ez okozza a dolgok súlyát, de ez okozza a tömegét is, és erre a kauzális (alapvető) jelenségre vezethető vissza az Univerzum minden későbbi folyamata és jelensége. Érzékelhető mágnessel, elektréttel, vagy akár egy darab drót ellenállásával is. Egy darab ceruzabéllel is sikerült érzékelni ezeket a ravasz gravitációs hullámokat, mert amikor áthelyezgeti az anyag atomjait a térrétegeivel, akkor például egy ceruzabél atomjai egyfajta elektronikus zajt keltenek, és ezt könnyen fel lehet erősíteni. Az az érdekes, hogy még egy vékony kis Rotring ceruzahegy is alkalmas ennek a megfigyelésére, és elnyúlt lineáris geometriája miatt még eléggé irányérzékeny is lesz. Az a vicces, hogy a megoldás sokféle módon kínálta magát az emberiségnek, de mindannyiszor elmaradt a felismerése és az igazi alkalmazása. Az oroszok az elmúlt század hatvanas éveiben eléggé jó irányban indultak el, és terveztek piezóval borított parabolát, és kvarckristályokból felépített mátrixot is, de ezeket is főképpen katonai célokra próbálgatták, és így nem terjedt át a polgári alkalmazásba, vagyis a nyitott tudományba. A rétegezett szerkezetű tér leírását megtaláltam Szaharovnál, aki már hiperteret is feltételezett, de ez bonyolult elméleti volta miatt szintén a tudomány értetlenségével találkozott, ugyanúgy mint J. A. Wheeler a félszinű terével. Pedig lényegében ugyanannak a nagy dolognak a kétféle megközelítését találták ki, hiszen Wheeler csigaház szerű dinamikus tere rétegezett teret kelt, hiszen távolabbról szemlélve ennek a csigaház-szerű téridőnek az egymásra csavarodott rétegei lényegében már-már párhuzamos síkoknak hatnak. Ilyenek a fénykvantumok hullámterei is, de ilyenek a részecskék is. Ebben a hullámvilágban a levegőben terjedő hanghoz hasonlatos hullámok terjednek fénysebességgel, és ez a moduláció nem más, mint az atomok és a fény önzaja. Ezt ma nagyon hosszú hullámoknak hiszi a tudósok egy túlnyomó csoportja, és ezért azután több kilométeres nagyságú műtárgyakat hoztak létre a gravitációs hullámok érzékelésére. Ilyen látható a felső képen. A VIRGO műszer ilyen.

Ez lényegileg egy gigantikus Michelson-Morley kísérlet, és lézerekkel egymásra derékszögben sok kilométert futó fénysugarak verődnek ide-oda hatalmas mázsás felfüggesztett tükrök között, és ezek eltérései és eltérítődései, ingadozásai, interferenciái arányosak a futás közben és a tükrök, a semipermiális tükrök, és egyéb optikai üvegek megérintési pillanatában rágyakorolt hatását, és így egyfajta elektronikus képpé alakítható át. A Föld felszínére épített hatalmas légritka csövekben, alagutakban vezetik a LASER fénysugarát. A nagyobbakban 8 kilométert halad a fény ide-oda (26,6 μ sec), és így a nagyon nagy hullámhosszú rezdülések megfigyelésére nagyon alkalmas a berendezés, és Wéber bizonyára nagyon büszke lenne, hogy ennyien követik tanait, de én azt szoktam mondogatni, hogy egy homokszemnek, vagy egy atomnak is van tömege, és az bizonyosan nem kilométeres hullámhosszúságú, hanem valahol a nagyon magas rezgésszámok birodalmában keresendő.

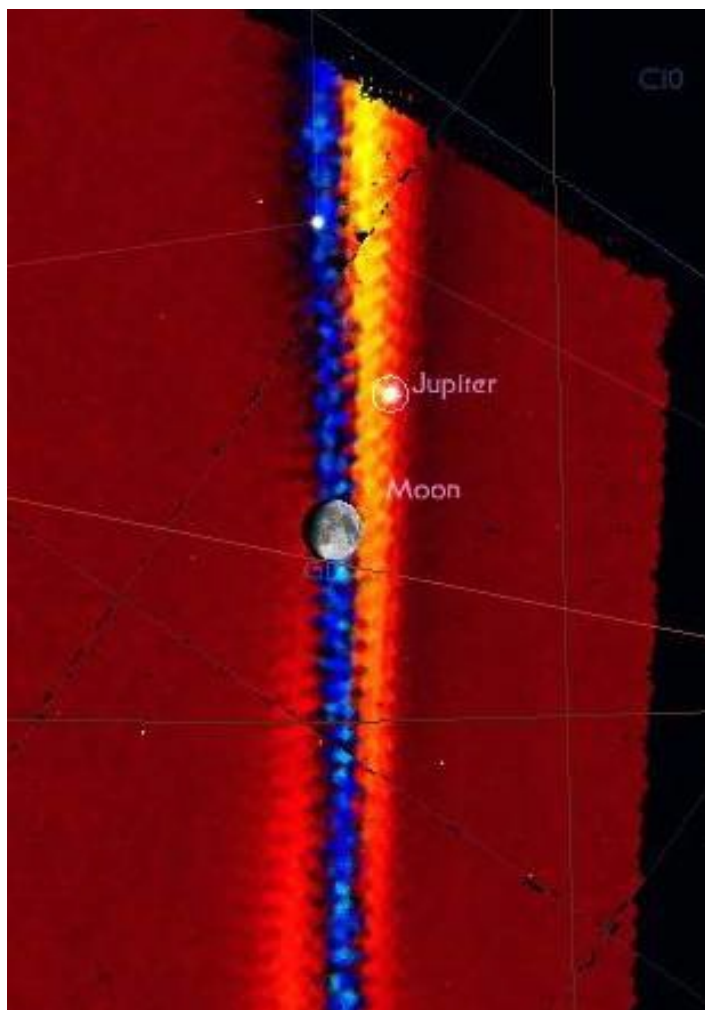
A kép tetején két fehéres zóna van: A nagyobb az M31 (Andromeda köd), a jobboldali az M110 galaxisokat mutatja. (balra)

Az első mérőfejem két egyforma alumínium szivartokból kialakított összezsavarható árnyékolásban lett elhelyezve, és ez úgy 25 cm hosszú lehetett. Ez egy passzív mérőfej volt, és így is hatalmas mérőjelet adott, és már az is feltűnően irányérzékeny volt. A Galaxisunk központja felé irányítva 400 mV körüli zajt mutatott, és ez szépen lassan vonult az ég fordulásával, pedig abban az irányban a tető és a padlás volt a fejem felett. Több héten át figyeltem a viselkedését, és egyértelműen a Nyilas csillagkép irányában volt az akkor megfigyelt jelenség maximuma. A mérőfejet csak kézzel forgattam ide-oda, és már akkor is megfigyeltem azt, hogy a Nap, vagy a Hold nem egészen ott van, mint ahová a mérőfejjel célozgatok.

Ezt akkor különösen nyugat felé figyeltem meg, mert akkor arrafelé voltak az ablakaim. Délen alig találtam eltérést a gravitációs és az optikai kép között. Ez már akkor a Michelson-Morley kísérletet jutatta eszembe. A későbbi mérések ezt az érzésemet még jobban megerősítette. A Föld nyugatra forog. Itt Budapesten is közel hangsebességgel. Mert ha egész nap a fotelben ülök, akkor is 20000 kilométert haladok körben ezalatt a 24 óra alatt. Hogy ne is említsem, hogy 84,85 szerez hangsebességgel keringek a Nap körül. Pedig minden olyan nyugalmasnak és állónak hat. A gravitációs kép valahogy eltérést hoz létre az optikai képhez képest. A gravitációs hullám által rajzolt kép nem ott van, mint ahol az optikai kép. Ennek az az egyszerű oka, hogy a fény elhajlik a légkörben, de a nem sugarakban terjedő, hanem hanghullámszerű gravitációs hullámok nem. Úgy is mondhatjuk, hogy egy kissé alálátunk a horizontnak, mert minél hosszabb utat jár be a fény a sűrű légkörben, annál jobban elkanyarodik. Furcsán meleg rétegzett légkörben ez okozza a délibáb jelenségét.

Az első képszerűvé alakított mérések közül már ragyogóan megmutatta az Androméda csillagképben található M 31 és M110 galaxisokat, amelyek közepén egyegy fekete lyukat sejtenek a csillagászok. Ez úgy 20000 Naptömegnyi nagyságú lehet, amely hatalmas, de ennél sokkal nagyobbak is vannak. A legnagyobbak akár három milliárd Naptömegnyiek is lehetnek. Ezt már elképzelni is nagyon nehéz, mert ez egy kisebb galaxis teljes tömege egy kupacban. Kerületét ennek ellenére mégis csak 20000 kilométernek gondolják. Ez a Földnél is sokkal kisebb.

Az M 31 a hozzánk legközelebbi galaxis, úgy két millió fényévre van tőlünk, és közeledik felénk. A mutatott képen két nagyobb fehér folt van, és a nagyobb az M 31 a kisebb – balra tőle az M 110. Ez sokkal messzebb van, úgy 35 millió fényévre lehet tőlünk. A jobb alsó sarokban sok kis fehér pont van, ezek is nagyon nagy tömegeket jeleznek. Az itt látható kép még nem volt a csillagtérképpel összeszerkesztve, de később szoftvereseink megdolgozták az egyik közismert szabad forráskódú szoftvert, és így már a végeredmény a csillagos ég képébe helyezve jelenik meg a könnyebb értelmezés miatt.

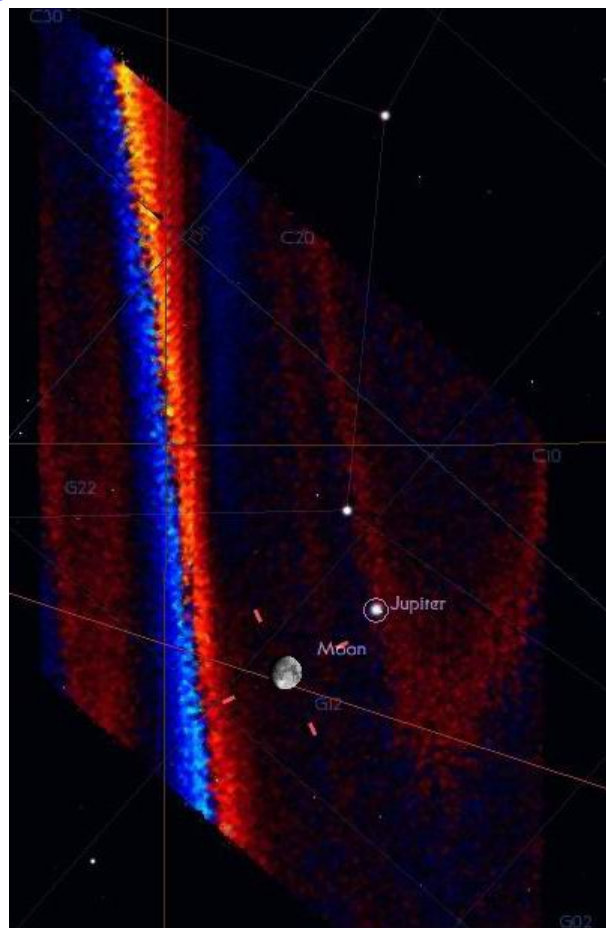

A felvétel nyugati irányban készült kb. 20 fokkal a horizont felett. Ekkor még a Hold eléggé pontosan benne van a csillagászati térkép által megadott helyhez, és a Jupiter is csak kissé tér el a térkép adataihoz viszonyítva. Nagyon vártam ezt az együttállást, mert nagyon izgatott az, hogy miképpen zengenek össze a távcsövünkben.

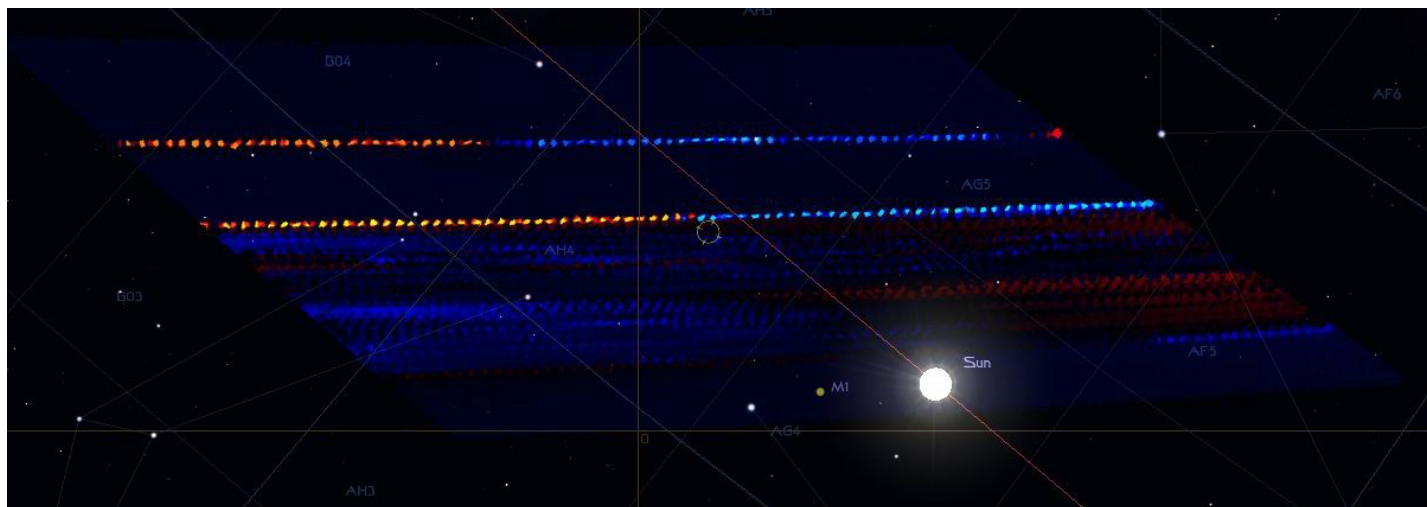
A mérést másfél órával később megismétltem, és a két szín ugyanúgy megjelent, de eddigre éppen lenyugodtak a szemben lévő hegy mögött, vagyis ezt a mérést már a hegyen keresztül, takarásban készítettem róluk, mert időközben már szépen lenyugodtak. Oppozíciójuk is változott közben, mert a Hold balra hátrál a csillagokhoz képest. A másik furcsaság, amire már céloztam, az nem más, minthogy a kép kék-sárga csíkjai is kihátráltak az optikai kép alól. Ez a jelenség az, ami jól bizonyítja, hogy valóban gravitációs hullámokkal mérünk.

A műszer mérőfejéből és a mérési módszerből adódik, hogy a változás egy jó darabig kering a mérőfejben, vagyis egyszerűbb szóval kong, mint a harang. Ez az itt mutatott két képen nagyon jól látszik. A kék csíkot a Hold, a sárgát a Jupiter okozta. Ez azt jelzi, hogy ugyan a Jupiter csak egy nagyon fényes csillagnak látszik, de mégis sokkal intenzívebb jelet okozott, mert a sárga az álszíneinkben sokkal nagyobb jel hatására keletkezik, mint a kék.

A kék sáv belsejében lévő világosabb kék jelek a Jupiter belső sűrűbb magjára utalhatnak. Az is érdekes, hogy a Jupiter sárga sávja szöveget zár be a Hold kék sávjával, ami talán a tengelyeik eltéréséből, és a forgási anomáliából adódhat. Ez abból ered, hogy a gyorsan forgó Jupiter egyik oldala nagy sebességgel közeledik felénk, a másik meg távolodik. Ez nem kis sebesség, mert 46000 km/h sebességről van szó, aminél a Holdunk sokkal lassabban forog a tengelye mentén.

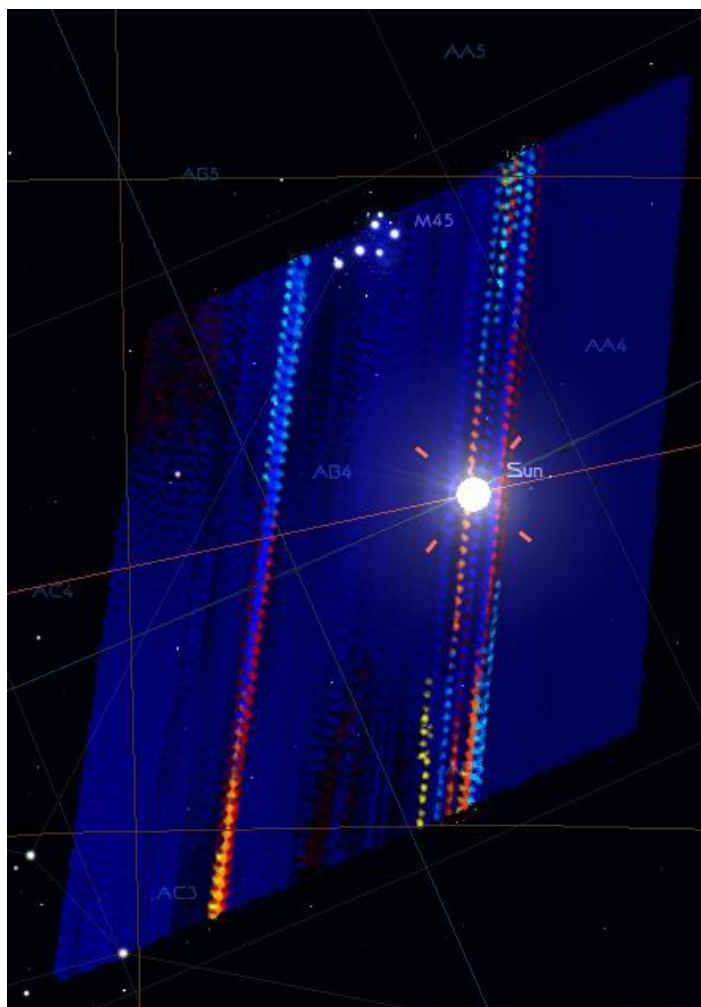
A keleti és nyugati irányba végzett mérések erősen elcsúsztak a csillagtérképi adatoktól. Meg kell jegyezni, hogy ez a program eléggé pontosan működik, de Keleten és Nyugaton mindig nagy eltéréseket mutat a Gravitációs hullám műszer képétől. A csillagtérkép a légköri torzítást is hozzáadja a csillagok helyzetéhez, de ez körben az egész látóhatáron adódik hozzá, és nemcsak Keleten és Nyugaton. A képen a hegy által keltett interferenciákat is mutatja. Ez az a többszörös V alakú vörös kék váltakozású alakzat. Az, hogy a két kép ennyire hasonlít, az nagyon biztató, mert csak a megismételt mérés bizonyít elegendő bizonyossággal.

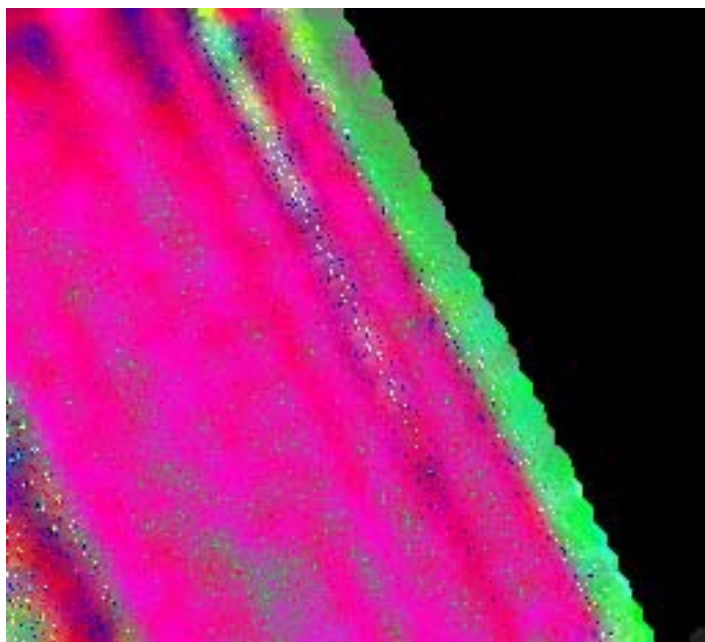
Ezen a képen a Nap által keltett jelet és képet mutatjuk. (fent)

Ezt a Nap mérési adatai is eléggé jól igazolják. Ez is Nyugaton készült, így erősen kicsúszik a csillagtérkép helyéből. A Nap optikailag ennyivel arrább látszik, mint a gravitációs képe.

Jobbra: Ez a Nap felvétel a Földön keresztül készült és jól megjelenik rajta az M45 galaxis is. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy az óriási tömegű Nap rendszeresen ilyen képet okozott, vagyis két eléggé markáns, de elkülönülő vonalat keltett. Mindig kettőt. A sikeresebb Napfelvételeken mindig ilyen ikervonallal jelent meg. Olyan, mintha csak a felszínének lenne tömege. Ilyet a Hold mérése során is megfigyeltünk. Csak a kéreg adott nagyobb tömegre utaló jelet.

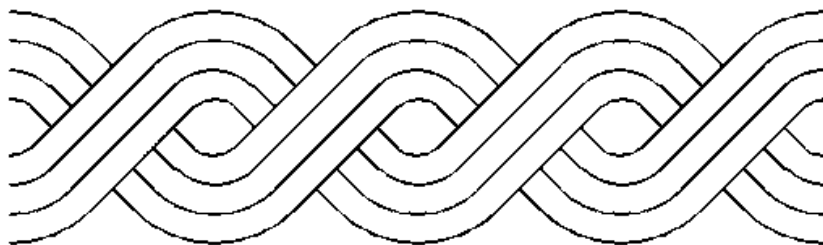

A Holdről készült felvétel. A lila sáv a Hold belsejében lévő víz. (balra)

Ez a legjobb képünk a Holdról. Ez azt mutatja, hogy egy viszonylag vékony kéreg alatt egy sokkal hígabb dolog van, vagyis úgy hat, hogy a Hold tengere nem kívül, hanem belül van. A további mérések még sok érdekest elárulhatnak a körülöttünk lévő és nem látható csodálatos világról. A további fejlesztéssel a képeinket a csillagászati képekhez szeretnénk közelíteni, hogy értelmezéséhez ne kelljen külön magyarázatokat adni. Reméljük, rövidesen erről is beszámolhatunk kedves olvasóinknak.

<http://hunok.hu/ablak/ujablak51.html>

Az Édesvíz kiadó ajánlatából.

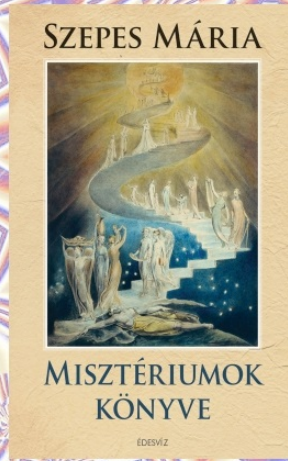
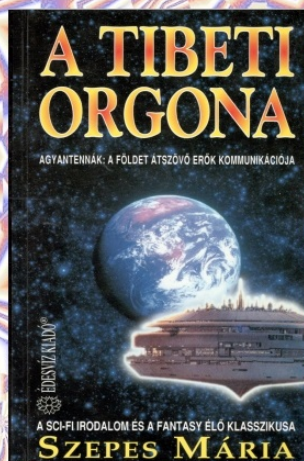
Egy örök klasszikus!

Szepes Mária életműsorozat

Válogasson kedvére az író könyvei közül, többet is talál még a kiadó kínálatában. Legyen részese Ön is egy páratlan alkotó gondolatvilágának. Ismerje meg általa a nagy szellemi áramlatok, az örök élet, és a mágia titkát!

Keresse minden nagyobb könyvtárban.

www.edesviz.hu

Beavatás

A Tündér Ilona mondakör

2. rész

Szécsy Levente

Nin-Lil neve is eredetileg Nén-Lél, mint női isten. Innen erednek a "nén" és a "néni" szavaink. A Lél-Ék szavunk magával az istennel kapcsolatos. A "Lél" szent szavunk is átalakult "Lil" szóvá, így lett a sumér mitológiában Én-Lil az isten.

A szabadkőműves nyelvújítók idővel gondoskodtak róla, hogy a mai helyesírásunkban a "lélegzet" szót g-betűvel írjuk, ám eredetileg ez a szó "lélekzet" és a "lélek" szóból jön. Indiában (sakja/fehér hun kultúrkör) a guruk azt tanítják, hogy amikor lélegzünk, akkor lelket (chi-t) veszünk magunkhoz, úgymond a Szentlelket (Világlelket). Ugyaninnen ered a "lehellet" szó, ugyanis az ősmagyar Lehel vezér nevének másik változata Lél. A tanítás szerint nem csak az oxigén felvétel és széndioxid leadás miatt fontos a levegővétel, hanem a lelkünk is így táplálkozik. Ezt a hagyományt őrizzük a nyelvünkben a mai napig. Az "elixír" vagyis az ősi gyógyitalok neve az "el" szóból ered és láss csodát, adzeriül a "jó" szót "ilaxír"-nak mondják. Egy üzbég leány név, Ilohiy, amely azt jelenti, hogy "Isten tisztességes, szeretett, imádott. A magyar "imád" ige az "ima" szóból ered, vagyis az imádás azonos az imádkozással. Nem hiába él a keresztény hagyomány, hogy ne imádj semmi mást, csak az Istent.

Az üzbég Iloha név pedig azt jelenti, hogy "Isten által megáldott". Az Ilmikamol név azt jelenti, "tökéletes tudású, bölcs". Az Ilmiya pedig "iskolázott, képzett, művelt lány"-t takar. Az Ilinurnév jelentése "tudomány fénye, a tudomány tudása, a boldogság ismerete".

A "Kőműves Kelemen" ballada szimbólumait megvizsgálva arra a következtetésre jutunk, hogy a 12 kőműves azonos a 12 izraeli törzzsel és az asszony befalazása pedig az Istenanya befalazása a materiális világképpel. Vagyis a kőművesek anyaggal körbeépítik az Istenanyát, majd az átlag ember, vagyis a kisgyerek odarohan és keresi az anyját. És hiába keresi, de ő be van falazva, vagyis nem látható. Ezután a kisgyerek beesik egy verembe és meghal. Ez a szimbólum a mai világunkra vonatkozik, innen is látszik a szabadkőművesek munkája és terve. Déva várát építik. Indiai nyelvjárásokban a Dēvatā, Dēbatā, Dēvaru, Devi és Devla annyit tesz, mint Isten. Innen ered Dávid király neve, akinek a városa Sion volt.

Az Ilona vallás nyomai megtalálhatóak a zunyi-indiánoknál, ahol is Wona Wiloná a mindenség teremtetője. De a creek indiánoknál ugyanez az isten Esaugetuh Emisee, ami pedig az Emese kultuszt őrzi. A magyar őshagyományban Emesére éjjel álmában leszállt a turul és ő ezután fiút fogan. Ugyanez Mária története a keresztény hagyományban. A "fogan" ige a "fogad" igéből ered, ami azt jelenti, hogy a gyermek a Jóisten áldása, vagyis elfogadjuk tőle. Innen ered az "áldott állapot" kifejezésünk is. Ebből lett a szabadkőműves nyelvújítás idején "terhes".

Az "e" - "i" változás figyelhető meg az Éliás és az Iliás (Illés) névben is. A Koránban Illés úgy szerepel, mint: Ilyas. Ám a zsidóknál ez: Elijah. Vagyis, mint oly sok kitalált bibliai karakter neve, ez a név is kánaáni. 1252-ben magyar nevek között szerepelt az El. Illetve Él településünk is volt 1341-ben. A mai napig van Ellés nevű település Magyarországon. 1326-ban úgy írták Helleus, Ehellius, Hehellius, továbbá 1326, 1327, 1330-ban úgy írták Elleus.

Bau-Dug-Azun (Boldogasszony, fent)

„Ellésmonostora néven is említik. Ugyanakkor elképzelhető, hogy pusztá személynévből (1181//XVI.: Eleus, ÁSz. 279) alakult magyar névadással" (Veres Erzsébet Emőke - A Délvidék korai ómagyar kori helynevei - 2007)

Trója eredeti neve Iliás, illetve később Ilion. És milyen érdekes, hogy az Illiász mondában trójaiak pont a világ legszebb nőjét, Ilonát vagyis az istenanyát viszik el a görögöktől (Szép Helené). A mai napig van Eliás és Elion fiú név, ahogy Elana leány név is. Az "Ena" üzbég leánynév jelentése "anya" (további formái: Enabibi, Enabuvi, Enabuvi, Enabuvish, Enabu, Enajon, Enagul). Eredetileg Él-Ana lett később Il-Ona. Egy ősi szkíta monda Tündér Ilona története, aki egy szárnyas tündér. A kelták és az észak-pakisztáni hunzák hitében is jelen vannak apró tündérek, amelyek a pillangóhoz hasonló szárnyal rendelkeznek. A nevük is erre utal: tün-dér. Reggel, amikor a dér eltűnik, akkor jönnek elő a pillangók. Ameddig nedvesség van a növényeken és a virágszir-mokon, addig a pillangók nem repülhetnek rájuk, mert a vízcseppek a szárnyukra kerülve megakadályozzák őket a repülésben.

Ezért csak akkor jönnek elő, ha már a nap feljött és a dér megszáradt, így a régi emberek kitaláltak egy mesét, miszerint a pillangók (tün-dérek) tüntetik el a deret. A mai napig nagyon népszerű magyar keresztnév az Illangó. A Magyar Keresztnevek Tára szerint jelentése „gyors lábú tündér”. Mivel a tündérek pillangók, ezért kifejlődésük előtt bebábozódnak. Ezért Tündér Ilona bebábozódva Báb-Ilona.

Magyar: babilonia
Gudzsaráti: bēbīlōna
Pundzsábi: bēbīlōna
Marathi: bēbīlōna
Bengáli: byābilanēra
Kazak: babilon
Kírgiz: babil
Török: babil
Arab: babil
Hindi: bebeelon
Kannada: byābilōn
Örmény: babelon
Nepáli: bābula

Ez az utóbbi szó maradt fent az Afganisztán legészakibb részén található Babula'i és Babulai Ziarat. Tamil nyelvjárásban pāpilōṇ. Az indiai nyelvek kötik össze a magyar "báb" és az angol "pop" szót (ez utóbbi a pillangó bábját jelenti). De a magyar "pap" szó is innen ered, mint az isteni tudás közvetítője. A "papyrus" szó a magyar "pap-ír" szóból származik, mint az anyag, amire a papok és írástudók írtak.

„Abba - Atya. Így nevezik tisztességnek okáért a syrusok, coptusok és szeretsenek a magok püspökeiket. Midőn ezek az ő patriarcháijknak ezt a nevet adták, akkor a nép az alexandriai patriarchát "baba"-nak, vagy "pápá"-nak nevezte." (Mindszenti Sámuel - Broughtonnak a religióról való históriai lexicona - 1792)

Bábilona

A "báb" régi mezopotámiai nyelveken "kapu"-t is jelent. Ez maga a báb állapot, amin keresztül a pillangó átjön a mi világunkba. Ám Babba Mária neve, illetve a bába és a baba szavunk is a bebábozódásra utal, ami maga a pólya. De a bab-ona szót is a báb-il-ona vallásra és szokásokra utal, a latin papok kezdték el tiltani ezeket az ősi népszokásokat. Ez védi meg az újszülöttet, akárcsak a báb állapot a pillangót. Bábolna nevű településünk is ezt a nevet őrzi. A Kaszpi-tenger alján a mai Irán területén (régii Babilonai Birodalom) található Bābol városa. De a magyarság tibeti böl buddhista elemeit tartalmazza a Világszép Ilonka monda is. A magyarság vallása Kr. u. 900-ban az ősmagyar vallás volt, ám több vallási elem (pl. böl buddhizmus, tengrizmus, manicheizmus) szerepelt benne. A Böl (Büün) vallást tiltották a római-katolikus papok, innen jön a "bűn" szavunk.

Magyar regék, mondák beszélnek nekünk a Tündér Ilona kultuszról. A szabadkőműves Benedek Elek könyvében, a "Magyar mese és mondavilág"-ban található a Világszép Ilonka, amelynek buddhista vonatkozásai vannak, illetve Komjáthy István, Mondák könyve című gyűjteményben a "Világszép hét tündér", amelyben megjelenik a 7-es szám.

„Akkor Péter odament hozzá és azt mondta neki: Uram! Hányszor vétkezhet ellenem a testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer? Jézus azt felelte neki: Nem azt mondom, hogy hétszer, hanem hogy hetvenszer hétszer." (Máté 18, 21)

Itt a "hetvenszer hétszer" ismerős lehet nekünk, magyaroknak a népmeséinkből, ahol is a "heted-hét országba" megy a mese főhőse, ami az "Óperenciás tengeren" túl van. Ez a révültre, a meditatív állapotra utal. A rév, vagyis az átkelőhely a holtak folyóján, ahol a révész visz át minket a mítosz szerint. A Mennyország (Ménúrság, Hetedhét Ország, Nirvana) a láthatatlan világban van. De a 777 szám jelen van a szkíta hagyományban, úgymint "hét ágra süt a nap". A Kazáriából elvándorolt szkíta törzsek száma is hét, így a vezéreké is. Ha valaki messzire megy az hetedhét-határon túlra megy.

Az ember hét csakrája van, ami magyar nyelven a hét szentség. További történetek találhatóak Benedek Elek: Székely népballadák című könyvében, úgymint Budai Ilona, Szép Ilona, Kis Ilona és Görög Ilona. Tündér Ilona története pedig egy népmese. Nem véletlen az sem, hogy Jézusnak a 12 tanítványán kívül volt 70 másik tanítványa. Egy szanszkrit szótár szerint "Ilā"-nak hívták Gautama herceg feleségét. Az "ilā" szó szanszkritul "istennő"-t jelent.

A Bibliában szerepel egy varázsló nő:

„Elment tehát Helkija pap meg Ahikám, Ákabor, Sáfán és Aszája Holda prófétaasszonyhoz.” (2Királyok 22, 8)

Érdekes az igevers vége, miszerint egy Holda (Chulda) nevű próféta asszonyhoz mennek. Korábban látónak hívták azt, akit ma prófétának hívunk (1Sámuel 9, 9). Vagyis egy jósnőhöz mennek el, aki további utasításokat ad a királynak.

Ha ismerjük azt, hogy az asztrológia világában a nap a férfi szimbólum, a hold pedig női szimbólum, akkor nem csodálkoznánk, ha a Holda női név a Hold szavunkkal állna kapcsolatban.

Hölgy: székely szó ... hölgy szó erdélyiesenn honnét mondatik? Hold vastag hangú szóból, vékony hangú lőtt volna: Höld, de ebből a Hölgy tsavarodék betű tserével. D-betű felváltva Gy-vel. (Kassai József - Származtató s gyökerésző magyar-diák szókönyv - 1833)

A mi "hölgy" szavunk hangértéke azonos ha a "gy" hang helyett "dy" hangot használunk. Vagyis a "hölgy" szóból "höldy" lesz. Hasonló változás figyelhető meg a medya-madya-megya-magya szópárhuzam kapcsán. A mi hold szavunk szinhalá nyelven: "handa"; hmong nyelven: "hli"; kurd nyelven: "hêv" és burmaiul: pedig egy kis "L" betű. Viszont az angol "lady" szó is a mi "holdy" szavunkból ered. Viszont a latin "luna" szó holdat jelent, ez viszont a mi Ilona nevünkől ered, ugyanis katalánul: "iluna"; baszk nyelven: "ilargi"; máltai nyelven "il-qamar"; adzeriül pedig: "qemər". Hölgytelek város neve 1341-ben Holgtheluk volt (Veres E. Emőke: A Délvidék korai ómagyarkori helynevei).

Világszép Ilonka. (balra)

Így tehát a Tündér Ilona mítosz erősen kötődik a női hold szimbólumhoz az ősi babiloni asztrológiában. A nap folyamatos fénye miatt lett férfi szimbólum, mivel a férfi folyamatosan nemzőképes. A nő havi ciklusa viszont a hold elfogyásának és megújulásának a szimbóluma.

„A Napnak Ádám számára kellett világítania keleten, a Holdnak pedig Éva számára” (Bertalan 4, 11)

A tatárjárás idején a mongol kánok az "il-kán" nevet kezdték használni, miután perzsiát is elfoglalták. Ha ismerjük En-Lil (Én-Lél) isten nevét, akkor eszünkbe juthat az Átman szanszkrit fogalom, vagyis az Önvaló, az Én, a Világlélek. Így En-men-lu-ana király nevében ötvözi az "Én"; a "Mén" és az "Ana" szavakat.

Mokosh istennő (Богиня Макошь, balra)

Magyar: anya

Kazak: ana

Kírgiz: ene

Üzbég: ona

Török: anne

Azeri: ana

„Babylonia őslakói azonban nem voltak sémiták. Legelőször, legrégebben az Ázsia belsejéből nyugat felé nyomult szumirok telepedtek meg e területen, a kiknek az ékírás és sok más fontos művelődési tényező föltalálását tulajdonítja a mai assyriologia. A szumirok faji és nyelvi hovatartozását azonban mind a mai napig nem sikerült biztosan megállapítani, csak az bizonyos, hogy a szumirok nem voltak sémiták. Aszumirok, minden valószínűség szerint, oly néptörzshöz tartoztak, a melyben ama népcsaládok elődjét kell látnunk, a melyből a turánok is származtak ... Ezek folytán az ország lakói általános jóllétben éltek s a városokban fényes és pompás élet folyt. A legnagyobb csodálattal kell ez ország régi lakóira gondolnunk, a kiknek bámulatosan magas művelődése és gazdagsága kiáltó ellentét a mai törpe utódok szellemierkölcsei elesettségével és iszonyatos anyagi nyomorával szemben.” (Váradi F. - Babylonia és Assyria - 1907)

Folytatjuk.

Nagy tudósok a földönkívüli életről

Miklós Attila

Ismert az a tény, hogy a régebbi korokban is feltételezték a logika törvénye alapján, hogy nem csak a Föld lakott, de más világokban is szükségszerű az élet megléte. Galileit egyenesen azért égették meg, mert kijelentette, hogy „vannak más lakott világok is. Nemcsak hitték, de hirdették is tételeiket.

Érdekes felvetések

A lakott idegen világokról szóló felvetés nem új keletű, hiszen az ókor nagy bölcselei is feltételezték ennek igaz voltát, másrészt a vallások és kinyilatkoztatások is szólnak erről. Jézus mondja: „az én atyám házában nagyon sok hajlék van”. Az Isten maga az élő, gondolkodó Világegyetem, és annak minden lénye, együttesen. Ez a „ház” elég nagy, minden csillag és bolygó egy szoba benne. Csak a Tejút galaxisban legalább 100 millió csillag van, ebből 4-5 ezer figyelhető meg optikai úton, vizuálisan. Hermész Triszmegisztos, azaz Toth odáig megy, hogy azt mondja, az ember nem a Földön alakult ki, hanem betelepült, távoli hazája a csillagok közt van. A modern ufó kor kontaktjai arról beszélnek, hogy az idegenektől azt az információt kapták, hogy az emberi rasszok más és más égitestről származnak.

Az idők folyamán nagyon sok nagy koponya vallotta azt, hogy léteznek más lakott világok is, főleg, miután a heliocentrikus világkép lett az uralkodó. Kepler bebizonyította, hogy nem a Föld a világ közepe. Sir Isaac Newton, Buffon, Condillac, Diderot, Lavater, Kant, Goethe, Bode és Laplace is azon a véleményen voltak, hogy a világegyetem túl nagy ahhoz, hogy az ember egymaga létezzen benne, Isten nem lehet olyan hanyag, hogy elpazarolja ezt a sok anyagot pár milliárdnyi földlakóra. Azokban a korokban is tudunk fantasztikus találkozásokról, Emanuel Swedenborg svéd tudós leírja azt, hogyan találkozott más világok, a Naprendszer bolygóinak „szellemeivel”. Ezek valószínűleg inkább földönkívüliek lehettek, legalább is az esetek egy része erre utal, a nordikus vonású kozmikus emberi fajjal való találkozásra. De a földönkívüli élet nem csak tudományos, de vallási kérdéseket is feszeget. Vajon, ha Isten fia „megváltotta” a világot (egy frászt váltotta meg, csak megmutatta a helyes utat), akkor vajon a más bolygókon lakókért is meghalt? Ha Isten maga képére teremtette az embert, akkor a más lényeket ki teremtette? Vagy ők is isteniek? Ahogyan a filozófia orosz nagyszónya, Jeléna Petrovna Blavatszkája, azaz Blavatskyné kérdezi a Titkos tanításban: „Akkor volt egy kinyilatkoztatás minden világ számára?” Volt bizony, mert minden világnak megvoltak és vannak a maga prófétái, mágusai. Mint mondtam, Isten univerzális és kollektív, benne van minden élő és élettelen, a kis szürkét, a zöld gyíkembert, a magas fehéret, a szárnyas oroszlánt, a sárkányt, a szöke, barna kozmikus embert ugyanúgy a maga képére, szellemképére teremtette, mint a földlakókat. Erről tudósítanak a Védák, a mítoszok, az Arvisura, az Upanisadok, és megerősítik Kisfaludy György kutatásai is. A felhőkön semmilyen bácsi nem ül, mert egy nagy egyetemes energia, intelligencia és szeretet nyilvánul meg az anyagba zárt szellemben, minden szinten.

A filozófus válaszol

A Titkos tanítás egy jó vaskos kötete foglalkozik Atlantisszal, az ottani ember származásával, és a darwinizmus cáfolatával. Nem a majomból lett az ember, hanem fordítva, az atlantiszi genetikai kutatások elfajult eredményeként. Sem cáfolni, sem bizonyítani nem lehet, de az elfogadható, kezdetben volt Manu, vagy Adam Kadmon, a mennyei ember, aki még szellem volt, majd éteri testet öltött.

Mikor hosszú ciklusok után besűrűsödött és anyagivá vált, számtalan élőlény tervét hordozta magában. Így lehet, hogy a majom és más állatok is ennek a tervnek a megvalósulásai. A kiindulópont viszont Manu, az ember. Az is elterjedt nézet, hogy voltak árja népek, de nem úgy, ahogy a nácik erőltették, mert bizony az árják nem a germán, hanem a hindu, ázsiai, áttételesen a hun népek ősei voltak. Ezek az árják pedig Atlantisz és Mu, Lemúria gyermekei. Az elsüllyedt kontinensekre ma már egyre több a bizonyíték, bárhogya is tagadja az ortodox tudomány. Búvárok építmények romjai találták Kuba, Japán, Málta, Spanyolország partjaitól akár 100 kilométerekre is a tenger fenekén. De ezek az ősi civilizációk a csillagokból jöttek le a földre, a görög „istenek” (tudósok) például a Szíriusz bolygóiról (Noboa, Eisa, Szantania, Amma, stb.), mások a plejádi, megint mások a kentauri, orioni rendszerből. „Az árja gyökérfajról és annak eredetéről a tudomány éppoly keveset tud, mint más bolygóról származó emberekről. Flammarion és néhány misztikus csillagász kivételével még más bolygók lakhatóságát is leginkább tagadják. Viszont a nagy adeptus-csillagászok voltak az árják legkorábbi fajainak azon tudósai, akik sokkal többet tudtak a Mars és a Vénusz fajairól, mint a modern antropológusok tudnak a Föld korai időszakainak embereiről.” Mindezt Blavatskyné nem a kisujjából szívta, hanem évtizedeken át elmélyülten tanulmányozta a legnagyobb klasszikus filozófusok munkáit, majd az ősi káldeus, egyiptomi, zsidó, indiai és kínai tanokat. Ezek tükrében meri állítani téziseit az idegen világok lakottságáról. Még tovább is halad okfejtéseiben. „Talán öntudatlanul is, mikor a lakott „világok” sokaságáról beszélünk, az általunk lakott bolygóhoz hasonlóknak képzeljük el azokat, amiket többé-kevésbé hozzánk hasonló lények népesítenek be. Amikor pedig így teszünk, csak egy természetes ösztönt követünk. Valóban, mindaddig, amíg a kutatás ennek a bolygónak az élettörténetére korlátozódik, csak némi nyereség reményében töprenghetünk a kérdésen, és megkérdezhetjük – remélve, hogy legalább érthető kérdést teszünk fel –, hogy mit mondtak a „világokról” az emberiség egyes ősi szentírásai?”

Ezek bizony nagyon komoly kérdések. Vannak bizonyos hasonlóságok a világok között, attól függ, hogy melyik szférához tartoznak. Az azonos fejlettségűek egy szinten vannak, de a rajta lakó intelligens fajok eltérhetnek formailag. Ez egyrészt az (tervezett!) evolúciójuk eredménye, másrészt a lélekcsaládjuk sajátosságából adódó fizikai leképeződés. A nagy adeptusok, látnokok, beavatottak tudnak ezekről a világokról, azt mondják, hogy ismerik lakóik természetét, megjelenését. Akkoriban kevés volt a 4. típusú találkozás, ezért inkább a médiumok, spiritiszták voltak azok, akik beleláttak a távoli égitestek lakóinak életébe, mert a tudatuk összekapcsolódott az övékkel. Kezdetben voltak korlátok, főleg a Naprendszer bolygóiról ismerhetett meg a nyilvánosság információkat.

„*Tudják*, hogy szinte mindegyik bolygóvilág lakott, de – még szellemi szinten is – csak a Naprendszerünk bolygóit érhetik el, és annak is tudatában vannak, hogy mennyire bonyolult *még nekik is* teljes összhangba kerülniük még a Naprendszeren *belüli* tudati síkokkal is, amelyek különböznek az e bolygón lehetséges tudati állapotoktól, mint például azokkal, amelyek olyan bolygóláncon léteznek, ami három síkkal a Földén túl létezik.”

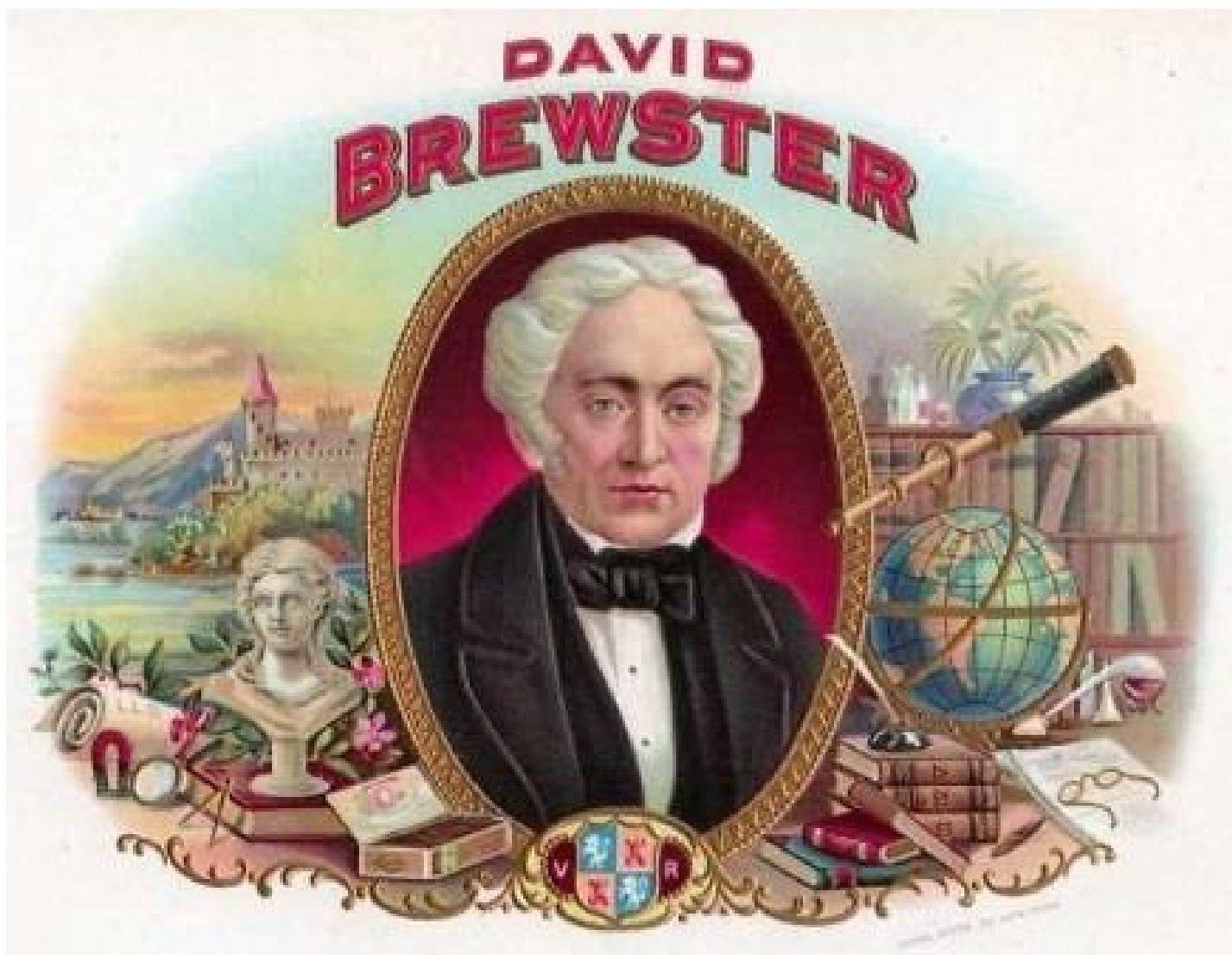
Sir David Brewster, a nagy skót fizikus és csillagász hasonlóan vélekedett a földönkívüli élet lehetőségében, szigorúan tudományos alapokon, az objektív megismerés által vezérelve fogalmazta meg gondolatait. „Azoknak a „sivár szellemeknek”, vagy „közönséges lelkeknek” – ahogyan a költő nevezi őket –, akik azt hihetik, hogy a Föld egyetlen lakott égitest az univerzumban, semmilyen nehézséget nem jelentene elképzelni, hogy a Földnek is lakatlannak kellene lennie. Mi több, ha az ilyen elmék megismerkednének a geológia következtetéseivel, elfogadnák, hogy lakatlan is volt hosszú korokon keresztül, ekkor pedig arra a lehetetlen következtetésre jutunk, hogy ezen évmilliók alatt nem volt egyetlen értelmes teremtmény sem az Egyetemes Király hatalmas birodalmában, és hogy véglényszerű képződmények előtt nem léteztek sem növények, sem állatok a tér egész végtelenségében.”

Jelena Petrovna Blavatszkája (1831-91), a teozófia nagyasszonya. (fent)

Egy másik szaktekintély, a francia csillagász Camille Flammarion pedig ezt vallja a kérdésről: „Úgy tűnik, mintha azoknak a szerzőknek a szemében, akik erről a kérdésről írtak, a Föld lenne az Univerzum alapformája, a földi ember pedig az egek lakóinak mintaképe. Ezzel szemben sokkal valószínűbb, hogy mivel más bolygók természete alapvetően sokféle, a létezés környezet és feltételei alapvetően különbözők, miközben az erők, amelyek a lények, valamint az azokat alkotó

anyagok létrehozását vezérlik, alapvetőek különbözők, ebből az következik, hogy a mi létezési módunkat semmiképpen sem tekinthetjük más bolygókra alkalmazhatónak. Azok, akik erről a témáról írtak, megengedték maguknak, hogy a földi elképzelések uralkodjanak rajtuk, és ezért tévedésbe estek.”

Sir David Brewster (fent, 1781-1868) korának legnagyobb skót fizikusa volt, az optika területén alkotott maradandót.

De amit Flammarion elítél, abba még ő maga is beleesik! Nem csak ő, más nagy agyak is olykor. Blavatskiné mki is fejt szabatosan. „Sok olyan regény és mese van, egyesek tisztán fantáziálások, mások megtűzdelve tudományos ismeretekkel, amelyek megpróbálják elképzelni és leírni más bolygók életét. De egytől egyig a körülöttünk levő élet drámájának valamilyen eltorzított változatát fogalmazzák meg... Példa erre Swedenborg, aki odáig megy, hogy a Merkúr lakóit, akikkel a szellemvilág-ban találkozik, olyan ruhákba öltözteti, mint amilyeneket Európában viselünk! ... De Flammarion is beleesik pontosan abba a hibába, amit elítél, ugyanis hallgatólagosan a földi élet körülményeit mérvadónak tekinti, amikkel meg kell határozni azt a szintet, amelyet más bolygókra alkalmaz „más emberiségekkel” való benépesítésre.”

Régen hiányoztak azok az adatok, amelyekkel ma a modern csillagászat és űrkutatás szolgál. Tudjuk, hogy a Jupiter, a Vénusz és Merkúr nem alkalmasak a fizikai életre, de szellemi szférában, vagy egy párhuzamos dimenzióban lehet lakható. A külső bolygókról is elmondható ez. A Mars és a Hold határozottan gyanús, sok a susmus velük kapcsolatban. A Mars és a Jupiter között volt még egy bolygó, a Maldek, más néven Féton, de ez elpusztult. Telibe trafálta egy másik bolygó, a Nibiru, vagy Marduk! Ez volt az égszakadás a hun legendákban. Egyre több exobolygót fedezünk fel, ahova az ember mehet majd, ha a Nap felfúvódik 1 milliárd év múlva.

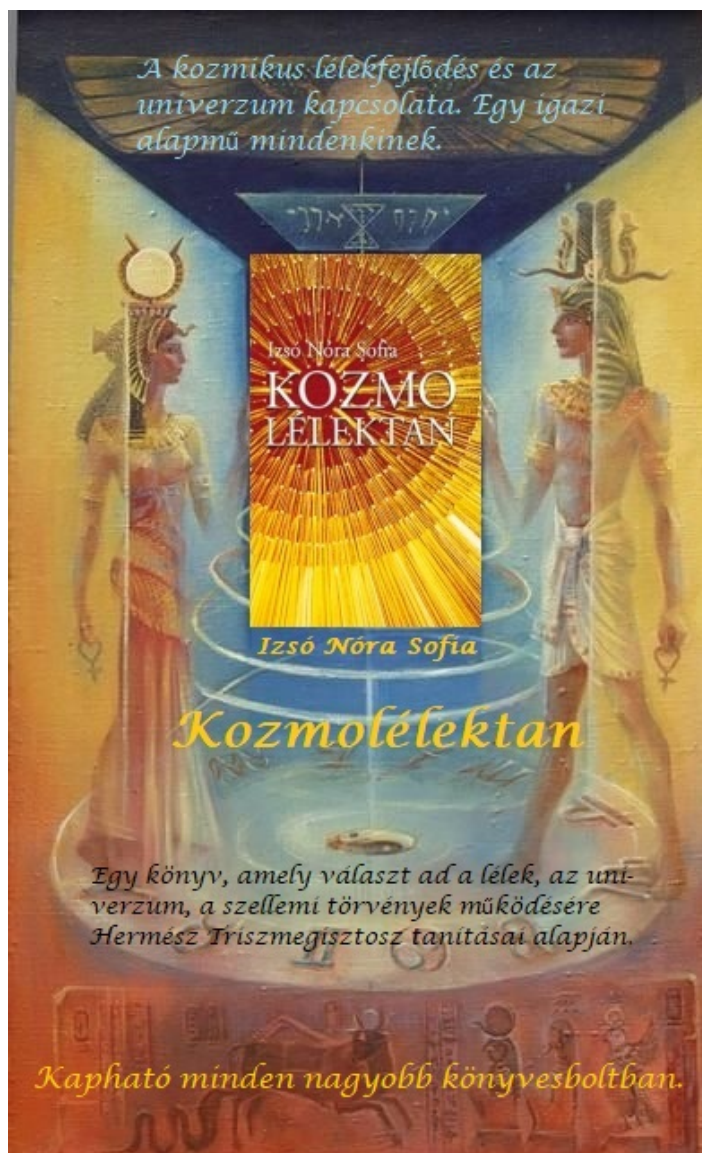

Camille Flammarion (1842-1925) francia csillagász sem gondolta azt, hogy az ember egyedül lenne ebben a végtelennek tűnő világegyetemben (fent).

De lesz e nekünk való, netán lakott mind? Vagy a New Age híveinek lesz igazuk, és jön egy felemelkedés? Sok még a kérdés, de addig is keressünk más égitesteket, olvassuk a Védákat, a hermetikus tanokat, kutassuk az antigravitációs hajtóművet. Eljön a válaszok ideje, reméljük előbb, mint utóbb!

Toborzó

Felhívás minden ufósnak és parakutatónak, akik az anyaország és az elcsatolt területek valamelyikén él, hogy csatlakozzon, hogy megalakíthassuk a kárpát-medencei ufó klubok és médiumok, boszorkányok és táltosok szövetségét. Ha csatlakozni akarsz, írd a szerkesztőségnek, hozz minél több tagot. Tagdíj nincs, de sok élmény és hasznos munka igen. Egységben az erő!

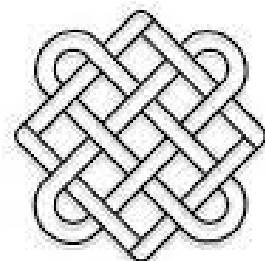

Még kapható
James Harris
sikeres könyve,
az
Exopédia.

Mindent a
földönkívüliek-
ről, egy kézből.

Megrendelhető az Underground
kiadónál. Átvétel másnap a bolt-
ban, vagy postai utánvétellel.

Budapest, VI. ker. Csengery u. 72.
www.undergroundkiado.hu
bolt@undergroundkiado.hu

NEXUS TV

Perui utinapló

1. rész

Golenya Ágnes

Tisztelt Olvasó! 2011. március 2-án értünk haza 4,5 hónapos dél-amerikai utunkról. Ahogy gyorsan végignézttem egy-két hazahozott anyagunkat, nem bírtam ellenállni a kísértésnek, hogy néhány érdekes gondolatot máris ne osszak meg az érdeklődőkkel.

Ősmagyarok nyomán Dél-Amerikában

A hazug történelemtanítás nem csak a Föld nevű bolygó mai gazdasági-politikai berendezkedését tette olyanná, amilyen. A torzulás kihat erőteljesen a lelki és szellemi (spirituális) síkon is, és én személy szerint az utóbbit tartom nemcsak a legfontosabb, de szellemi távlatokból nézve, az egyetlen fontos torzulásnak. A meghamisított történelem messze több kárt okoz, és nem csak helytelen információkhoz, egy téves teóriához vezet. Az emberiség – és köztük listavezető a miénk - elhazudott történelme nem „csupán” egy mentális tévút, ami tévhithez, abszurd világnézethez, üres vallásokhoz vezet. Ez önmagában is rémisztő „pálya” az emberiségre nézve, de ennél még nagyobb katasztrófát okozott és okoz még napjainkban is. Ma ugyanis már nem tudjuk, hogy az „EMBER” honnan jött és mit is csináljon ezen a bolygón? Nem tudjuk, mit jelent valójában az EMBER-lét. Nem ismerjük a valaha működő képességeinket. Magunkra nézve teljes az identitás-vesztésünk. De nemcsak magunkkal nem vagyunk tisztában. Meghamisított Isten-képet tesznek eléink évezredek óta. Tudatosan elvágták a szellemi-, lelki-, és fizikai hazatalálás útját. Természetesen fájdalmas az is, amit a bőrünkön nap, mint nap érzünk, a sérelmek, ahogy a magyarok iránt viseltetnek, amit rólunk hamisan gondolnak, de ez semmi ahhoz a kínhoz, amit szellemi szinten előbb vagy utóbb, mindannyiunknak meg kell tapasztalnunk, ha kinyílik végre a szemünk.

Ha kinyílik végre a szemünk, fájdalmas lesz először szembenéznünk mindezek súlyával. A Felelősséggel. Ez a szembenézés, tapasztalatom szerint, inkább egyénenként a legnehezebb. Olyan hazugságréteg nézhet szembe velünk, amit bizony nem mindenki tud könnyen megemészteni. Borzalmas érzés elismerni, hogy bizony becsaptak bennünket. Ezzel mégsem szabad tovább hárítania a kötelességét egy magyar embernek sem! Mégpedig épp azért, amit az előbbiekben elemeztünk: mindennek van egy szellemi súlya is, arra nézve is, aki ezt nem akarja tudomásul venni. Aki vállalja ezt a szembesülést, aki vállalja a terhes, hosszadalmas és sokszor szívszorító felülvizsgálatot, újraértelmezést, nyomban „ajándékot is kap” Istentől. A felelősség felvállalásával megkapja a Lehetőséget is. A lehetőséget, mit jelent megismerni a Valódi Emberlétet, mit tartogat ez a megnyílt út számunkra. Személyesen fogja tapasztalni munkájának ízletes gyümölcsét! Az elme, a gondolkodás megújulása magával hozza a lélek újraéledését és új, csodás szellemi képességek „felébredését”.

Móricz János kutatta a Tayos barlangok titkát (jobbra)

Személy szerint azt tapasztalom, a legtöbb ember számára egyszerűen elképzelhetetlen bármi, tehát nem létezik mindaz, ami a nyilvánvalón túl van, ami nincs beírva a tankönyvekbe, amit nem mond be a rádió. Akár eltitkolt történelmi tényekről beszélek, akár Isten dimenziójáról, legkönnyebb meg se hallgatni vagy legyinteni. Nemcsak a rosszat, a jót is nehéz feldolgozni. A jó hírt, hogy nagyon ősi gyökereink vannak, ősi kultúra örökösei vagyunk. Épp az ellenkezője igaz annak, amit belénk akartak sulykolni, hogy beteg lelkű és szellemű nép legyünk!

Játsszunk el tehát most azzal a gondolattal, hogy mi van akkor, ha az emberiség történelme egészen más, mint amit eddig tanítottak nekünk, és amiben őseink nemcsak fél Európában és Ázsiában, de még Amerikában is a kultúraépítő népek szövetségébe tartozott.

A magyarok történelme és még ezer más gondolat...

Fontos, megkérdőjelezhetetlenül fontos minden népnek ismernie gyökereit, és ebbe kapaszkodni. A pszichológiának eszébe se jut kétségbe vonni egy ember családi hátterének, a felmenőknek, a származásnak a fontosságát az egészséges személyiség kialakuláshoz. Egy nép esetében azonban nemhogy ezt kétségbe merik vonni a történelem és a világ alakítói, hanem büntetni próbálják. Megpróbálnak erőszakosan megfosztani ettől a jogunktól. Mégis, még ezen a síkon is túl kell lépnünk, meg kell haladnunk, és egy jóval nagyobb távlatból kell felgombolyítanunk nemcsak a magyarság és rokonaink valós földi történelmét, hanem ismét kozmikus viszonyrendszerbe kell visszaállítanunk önmagunkat magyarként és individuumként egyaránt. A kettő egymás nélkül nem megy! Azért tartom ennyire fontosnak mindezt előljáróban, bevezetésként hangsúlyozni, mert ma, amikor már megindult egyfajta ébredés, gyakran látom a visszaállítás egyoldalúságát. Pusztán fizikai síkon, egy időbe zárt emberi történelmet próbálnak tisztázni, ám a legalapvetőbb spirituális gyökerekig nem sokan nyúlnak vissza. Márpedig, éppen a magyarság esetében, ez további veszélyeket generálhat. A továbbra is elzárt szellemi erő, a kozmikus energia, az isteni tudás, a MAG, ami mindvégig népünk ereje, hajtómotorja volt, ellenünk fordulhat. Nem lehet a palackból csak félig kiszabadítani a szellemet. A továbbiakban elsősorban dél-amerikai történelmi szálakat próbálok hozzáfésülni a már eddig feltárt történelmünkhöz. Mindezt megpróbálom mindhárom síkon, fizikai-mentális (tények), lelki és szellemi síkon. Szellemi síkon azt értem most, hogy fel fogom használni azokat az információkat is, kiegészítésként, és minden esetben alátámasztva utólag megismert tényekkel, amiket szellemi tanítómesteremtől kaptam és kapok.

Golenya Ágnes a los colorados népnél járt Manuel Palasios vezetésével (fent).

Mit is tudunk mi Dél-Amerikáról?

Azt kell, mondjam, megdöbbenően keveset. Nem sokat tanítanak e földrésről az iskolákban, és az se túl igaz. Valamiért, aminek okát még ma sem értettem meg teljes mértékben, pár éve Dél-Amerikába, pontosabban Peruba kerültem. Az, hogy kerültem, nem túlzás, mert egyik napról a másikra történt (ez is szép, de hosszú és külön történet). A legtöbb, vagy mondhatnám az összes Peruba készülő turistával, kutatóval ellentétben én sose vágytam oda. Sőt, gyerekkoromban egy ország volt, amire egyszer a TV előtt, egy útifilm közben ráböktem, hogy „na én ide aztán sose fogok elmenni”, az Peru volt. Akkor, gyerekként borzalmasan irritált a sok cifra szöttesben járó „indián” (akkor még így mondtam), igen fárasztónak tartottam azt a furcsán nyüzsgő országot. Nemhogy nem vonzott, de taszított. A „Sors fintora”, hogy életem legfontosabb részévé vált, és jól sejtik, nem véletlenül (ami ugye nincs is). Szóval, igen erősen beszippantott Peru, majd múlt év végétől mostanáig (2011. március 2-ig) további néhány dél-amerikai ország. Amivel ott találkoztam, az alapvetően megváltoztatta nemcsak történelem szemléletemet, de Isten-képemet, identitásomat is. Mert évekkel ezelőtt mindezek vezettek el magyarságom felfedezéséhez, a mostani felfedezések pedig jelentős mértékben megerősítettek és tágították a képet. Egyszer, mikor azon tépelődtem, miért kellett nekem ilyen messzire jönnöm, annyi nehézséget megélnem tízezer kilométerre a kényelmes otthonomtól, meditációban az alábbi választ kaptam: van, akinek messzire kell menni ahhoz, hogy kellő perspektívából lássa meg egy dolog teljességét. Így láttam én meg Peruból a magyarság teljességét. Mi köze a magyaroknak Dél-Amerikához? Kiindulási tézisként a lehetőségek közül a következő mellett döntöttem: Móricz János azt állítja, hogy nagyon sok. Nézzük akkor: Ki volt Móricz János? Ehhez kérem, olvassák el vagy a honlapomon található, egyelőre további kiegészítésre szoruló információkat, vagy más forrásból nézzenek utána, erre most itt nem térnek ki.

Mit állított? Hogy sok közünk van Dél-Amerikához Hogy több európai néppel együtt onnan származunk, ott volt Ó-Szkitia, az őshazánk. Jobb, ha bevallom, e kijelentésére több bennem még a kérdés, mint a kiforrott válasz, még tyúk kontra tojás szintű a probléma, legalábbis számomra. Jelen pillanatban négy lehetőséget látok a válaszra:

- Dél-Amerikában van az őshazánk és onnan kerültünk a Kárpát-medencébe (30-50 ezer évvel ezelőtről beszélünk!), majd az Ural területére, Mezopotámiába, Távol-Keletre (ehhez kérem egyéb hatalmas forrásmunkák megtekintését, bőven van)
- A Kárpát-medencéből kerültünk többek között Dél-Amerikába, Távol- és Közel-Keletre.
- Egyik sem, mert párhuzamos letelepedés történt egy közös kozmikus eredetből, valószínűleg egy közös földi őshazából, (ez valamelyik elsüllyedt kontinens volt) egy kataklizmát követően.
- Mindezek matematikai variációi.

Bárhogy is volt, lényegtelen ahhoz képest, hogy kézzelfogható ősi szálak kötnek bennünket össze Dél-Amerikával is. Pár éve még meghökkentő volt arról olvasni, hogy őseink voltak az ural-altáji birodalomépítő népek, hogy őseinkhez köthető az egyiptomi és sumir kultúra, rokonok lehetünk még a japánokkal is, és hogy Indiában a védikus tudás majd a buddhizmus alapját szintén ősi tudásunk képezi. És most bekúszik ebbe a színes képbe még Dél-Amerika is? Igen! Ha tetszik, ha nem, annyi, ma is szó szerint kézzelfogható tény támasztja alá, hogy nem söpörhetjük le az asztalról! Ezt szeretném tömören itt megosztani Önökkel illetve előadásaimon majd még részletesebben feltárni. Előre bocsátom még egyszer, nem feldolgozott anyagot és kész elméletet tárok Önök elé, hanem egy megkezdett kutatást és személyes tapasztalatomat, tudásomat. Azért teszem, hogy még többen kezdjünk mindezzel foglalkozni, hogy a magyarság és a kozmikus eredetünk hitelességét még jobban feltárjuk, megértsük és terjesszük.

AMERIKA ŐSISÉGE - avagy az Újvilág elnevezés képtelensége

Régóta figyelem, hogy az elnevezéseket, ha komolyan vesszük, és felnyitjuk őket, izgalmas összefüggések tárulnak fel. Ilyen az Újvilág elnevezés. Ezt talán még egy laikus is gyanúsak tartja, hogyan lehet újnak nevezni valamit, ami vélhetően a felfedezése előtt is már létezett? Hát egy óriási adag egocentrizmus (a gyarmatosító európaiak pökhendi ön-központú világnézete), de sokkal inkább egy hátsó szándék miatt. Mivel tény, hogy sokkolta a hódítókat Amerika mérhetetlen gazdagsága nemcsak nemesfémekben, természeti kincsekben, de kultúrában és egyértelműen a történelemben, hát ahhoz, hogy újnak mondhasák, el kellett tüntetni mindezt a Föld felszínéről! Úgy, ahogy volt! Emberestül, épített kultúrastul, könyvestül együtt! Égettek, törtek-zúztak, gyilkoltak.

A fehér bőrű Los Colorados (jobbra).

Aztán, amikor a földdel tették egyenlővé, amit csak lehetett, vettek egy nagy levegőt, és elkezdhették a saját ízlésük szerint újraépíteni. Spanyolosították az ősi földrajzi neveket, a településeket (már ami megmaradt), folyókat, hegyeket, völgyeket. Így – hitték ők – már joggal nevezhetik Újvilágnak. (Az, hogy a mai napig kitapintható a pusztítás fizikai és szellemi szinten egyaránt az egész térségben, csak az érzé-

ketleneknek nem nyilvánvaló. Fájdalmas ott lenni és ezt látni. De ez is egy külön téma). Minden esetre, a tény, hogy szinte tabutéma a gyarmatosítás brutalitása és az, hogy felbecsülhetetlen, pótolhatatlan veszteséget okoztak az egész emberiségnek, több mint elgondolkodtató. „Kárenyhítés” érdekében azt hazudták, „csak” primitív, Isten nélküli, sőt az ördögnek áldozó állati emberek éltek a kontinensen, akiknek kezdetleges nyelvük és természetimádó „kultúrájuk” volt. (Nem mintha ez feljogosítana bárkit is az emberirtásra, pláne a Szeretet és Krisztus nevében!) Ezért azóta sem szabad meglátni és elismerni, hogy itt nemhogy magas kultúra virágzott, de egy igen ősi civilizáció által hátrahagyott épített kultúrával van dolgunk, melynek eredetét nem ismerjük, de meg kellene hajolnunk előtte és őszinte hozzáállással feltárni, megismerni. Erről szó sincs! A tagadás ugyanolyan erős, mint évszázadokkal ezelőtt. Ma sincs felelőse ennek a vandál pusztításnak, melynek mozgatórugója a „fejlett” Európa volt (a Habsburg-dinasztia aktív részvételével).

Pár hónapja Ecuadorban volt szerencsém megismerkedni és több alkalommal találkozni, interjút készíteni a földrész egyik legelismertebb és legnépszerűbb írójával, nyelvészprofesszorával, kutatójával, a kilencvenéves Hector Burgos Stone-al. Hosszú órákat beszélgettünk át, több munkáját nekem ajándékozta.

Dél-Amerika barlangjai számos informatív aranyeletet rejthetnek. (fent)

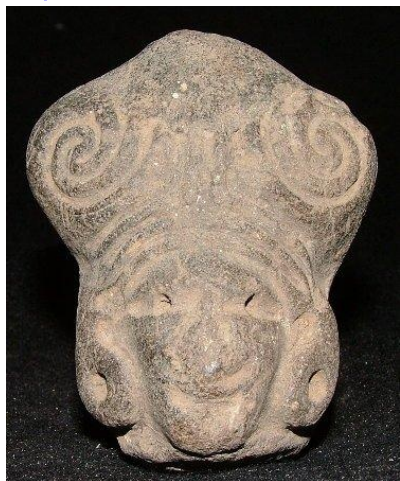
Hector Burgos Stone ismerte Móricz Jánost, ez volt interjúkérésem apropója, amire örömmel mondott igent. Egyik közös ismerősünk, Móricz János egyik legkedvesebb barátjánál, Monica W. házában találkoztunk Guayaquilben. Burgos Stone-t és Móriczot természetesen az általunk kutatott szál kötötte össze: egyes európai népek lehetséges dél-amerikai őshazája. Mindketten a hivatalostól merőben eltérő történelmet fogadtak el, és Stone ráadásul, egyetemi tanárként ezt tanította is! Azért választottam a chilei születésű Hector Burgos Stone elméletét kiindulási pontként, mert neki aztán semmi érdeke nem volt a magyarok mellett érvelni munkáiban.

Nézzük, mennyire is új világ Amerika?

Talán még úgy is „illene” rákérdeznünk, hogy hagyhat ki egy hatalmas földrészt teljes mértékben történelmi szemléletünk, hogy nem ismerünk semmiféle erre utaló krónikát. Szokás a mayákkal és inkákkal előrukkolni, de hát ezek a kultúrák pár száz évesek! (most a „közismert” – vagyis legutóbbi - maya-kultúrára utalok, akik az inkákkal nagyjából egyidőben építették birodalmukat, a híres piramisokat és templovárosokat, tehát mindenképpen jóval Krisztus után!) Szinte bármely nép őstörténelmi gyökereiről olvasunk, még csak az említés szintjén sem merül fel Amerika neve.

Pedig, zavarba ejtő mennyiségben állnak olyan igen régi romok, melyek némelyike idősebb a sokat reklámozott stone henge-nél, a legtöbb ázsiai és egyiptomi piramisnál. Mégis, kik éltek ott, honnan kerültek oda vagy hová lettek onnan? Mi történt az ősi Amerikában?

Még szakemberek körében sem általánosan ismertek azok a publikum számára teljesen ismeretlen, egyik jegyzett kultúrához sem kapcsolható helyek, mint pl. a kilenc piramisos Caral Peruban (figyelem, Karal!), vagy az abszolút más időszámításhoz tartozó Tiwanaku Bolíviában. Emellett, ott sorakoznak „tucatszámra” a perui agyag-hagyatékok: Chan-chan, az egyedülálló város, a környékbeli piramis-és templomkomplexumok, csillagvizsgálók. Ezek építési szerkezete és még ma is látható faragott-festett díszítése, falfestménye elnémítja a szakembereket. Nemcsak a csodálattól némák persze. Gyakorlatilag nincs rá megfejtésük, honnan a csudából vették a korabeliek azt a hatalmas és komplex tudást, mely visszaköszön hagyatékaikból? És most rövid kitérőnek egy gondolat: nekem régóta van az az érzésem, hogy sok ősi helyből az sugárzik, hogy a tudás jóval régebbi, mint a mód és anyag, amit ma még láthatunk. Mintha egy kataklizma után az átmentett tudás a rendelkezésre álló, sokszor primitív eszközökből és anyagokból felépített formákban manifesztálna. Ezt a rést nevetséges magyarázatokkal próbálják kitölteni és magyarázni, ha egyáltalán próbálják. Leginkább az a hivatalos nézet (szinte valamennyi múzeumban ezt az irányt követik”), hogy egy lineáris fejlődéselmélet keretében, egyik napról a másikra a halászó, nádkunyhós emberek építettek mondjuk egy piramist. Hirtelen ráeszméltek a szent geometriára, megvilágosodtak. Elméletileg ugyan nem zárhatom ki, hogy homályos időkben a bolygó különböző pontján épp ugyanabban az időben, épp ugyanazokra döbbenjenek rá estéről-reggelre különböző népek, de azért keressünk talán alternatívát is a jelenségre.

Részlet Crespi atya gyűjteményéből (fent)

Ugyanis, tényleg minden átmenet, minden előzetes, fejlődésre utaló köztes-lét nélkül, a „semmiből” nőttek ki ezek a „csodák”. És zavaró módon, sok „csoda” bizony szemmel láthatóan is jóval régebbi, megelőzi az ismert kultúrákat. Ez az oka annak is, hogy jószerencsémnek köszönhetően, személyesen tanúja voltam, hány ismert múzeum nem állítja ki az „árulkodó” leleteket! Közhely, hogy ha fontos leleteket akarunk megismerni, a múzeumok hét lakat alatt őrzött raktáraiba kell bebocsátást nyernünk! Én így jutottam hozzá egy egyedülálló, 5 ezer fotóból álló archívumhoz az ecuadori Banco Central (Nemzeti Bank) Crespi-gyűjteményéhez Cuenca-ban (a fotókat természetesen be fogom mutatni az anyagrendezést követően). A privát beszélgetés során az illetékes úr, tántoríthatatlan nyomulásom hatására, kénytelen volt közölni a szomorú tény: ezek a darabok SOHA nem voltak a publikum számára hozzáférhetőek. Miért? Egyszerű: nincs olyan ismert kultúra, amelyikhez hozzá tudnák rendelni. Mivel arról szó sem lehet, hogy akkor eddig nem a valós történelmet ragasztgatták össze, az egyetlen megoldás, ha elrejtik. A perui Dr. Cabrera, aki az ún. ica-i vésett kövek gyűjtője és megfejtője volt, még a hetvenes években ajándékozta meg pár darabbal a limai arcehológiai múzeumot. Azóta is ládákban hevernek, elzárva (lányával is találkoztam, interjút is adott). És még vajon hány helyen, milyen bizonyítékok hevernek eldugva, eltitkolva előlünk?

A leggyengébb láncszem az egyik új keletű hazugságlistán az, hogy a földrész nevét egy állítólagos Amerigo Vespucci-tól kapta. Innen kezdjük visszafelé gombolyítani igazságkereső szálunkat. A kérdéses úriember valós neve: Alberigo Vespuzio. Americo név nem létezett Itáliában az amerikai kontinens „hivatalos” felfedezése előtt, de természetesen nem ez a bizonyíték, hanem az okiratokban visszakereshető tény. Alberigo Vespuzio édesapja Athanasius Vespuzio volt, és a legendagyártók szerint a német geográfus Martin Waldseemüller használta térképén az Americo nevet, Vespuzio előtti tiszteletként. Ez a rövid mese áll a következő tényekkel szemben.

Folytatjuk.

<https://golenya-agnes.hu/kutatasok/magyarsagkutatas/371-osmagyarok-nyoman-del-amerikaban>

Készül a népi kecsua szőttes. (fent)